

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De incarnatione - Cod. Ettenheim-Münster 216

Aubry, J. P.

[S.l.], 1713

Quaestio 4ta

[urn:nbn:de:bsz:31-122286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122286)

Quaestio 4ta
De necessitate Incarnationis
articulus unus
an Incarnatio absolute fuerit
necessaria.

Quaestio est an Incarnatio ita fuerit conveniens ut Deus
absoluti seu nulla facta suppositione, necessis debeat
Non potest enim homo tripliciter necessitas fieri
Metaphisica, physica, Materialis, Metaphisica respectu ad eum
Cuius oppositum nec divinitus fieri potest. physice respectu
Cuius oppositum reale quidem potest, divinitus vero et
per miraculum fieri potest. Materialiter respectu voca-
tionis, Cuius oppositum reale quidem fieri potest, est
in hoc diffinitive, ut propterea et aqua et non nisi
varie potest generari.

Si ceterum imo Deus nulla facta suppositione
mundi potest et generari nec metaphisica nec physica habet
necessitatem potest Incarnatio, ad eam Incarnatio potest fieri
necessaria, ita vero philosophi, qui gloria divina operibus
suis in carnis afficiunt. Haec breviter est, si habet
necessitatem metaphisica ut fides, et ratio manifeste docent Deum
Abere quemcumque scilicet voluit scilicet, nec physica
tum quia nulla causa esse necessitatem, physica id agit, quod

Quod libere si agere, tum quia nistlas physica prout in
metaphis distinguit, solum in iij reperit. Cais, qua superiore
habent in qua miraculois conueni possunt, ne in motu
sibi conuentionales erumpant. Deus autem superiore n' h't.

Quicquid modo Incarnatio absolute nec erat supra moraliter
ita ut Deus ante omni libere decretus ita ad assumptionem
naa creata fuerit inclinatus ut illa omittere moraliter
n' potuerit, ita res ipsa Communis. Ratio e' quia moraliter n' h't
gracie appellat illud, cuius oppositum tam difficulter accidit,
ut propterea equal' contingat e' n' nisi rarissime: at qui Deus
sicut absor' in difficultate Incarnatio' p'ouxit, ita absolute
loco potuisset illa sine omni difficultate n' p'ouere, quia
uti s. August. lib. 13 de ciuitate Cap. 10 verissime pronuntiauit
diuina potentia omnia equaliter subiacent, neq' de illis, quae
absolute possibilis s'nt quae facilius accidunt Deo, aliud vero
difficilius: at qui n' omnia equaliter subiacent, si quaedam
liberissimo eius arbitrio subiacerent, alia vero morali
necessitate p'ouere deberet. Item s. Doctor lib. 53 quaest. 22
ubi dicitur, ubi nulla indigentia, nulla nistlas, ubi
nullus defectus, nulla indigentia; nullus autem defectus
in Deo: nulla igitur nistlas, ubi s. Doctor nulla in Deo
necessitas ad creaturas admittit, q' nullus in eo defectus
nulla sit indigentia, quae ratio nulla foret, si aliqua
nistlas moralis et antecedens ad p'ositionem Incarnatiois
in Deo daret. Causa imo, qui h't morale nistlas
ad aliquid faciendo, tanta h't p'opensione, ut n'
possit facere oppositum, quia plus ipsi vim aliqua inferat
a contrario autem videtur licere Deo habere telep'opensione

Deum habere talem proportionem ad aliquam, ut in populo illius
 Quae omittitur, quia si ipsi vim in se habet. Legimus in meo.

Consequenter ad istas talis plurimum inveniunt libertate, unde
 hanc in vobis nostris et magis omnino. dicit Concupiscentia
 quo ratione nobis restat imponit ad aliquid faciendum. Deo
 autem quod populus debent tribuere libertate in ordine,
 ad agendum ad extra, quod est debent ab ipso renouere restat
 est morale ad aliquid faciendum, nulla autem ratio nos cogit
 ei tribuere restat morale ad incarnationem.

Deus vero gratia in se habet. In carne erat Deus positus
 convenienter. et omnibus illis fuit in convenienter, ad eam illa
 fuit absolute necessaria, cum Deus absolute nihil potest
 facere inconvenienter. Et ergo Deus. Multa enim populus
 convenienter, quia in convenienter fit illa omittitur, ut si aliter
 in actibus supererogatoris, nam de duobus modis licet ad fine
 proportionem alterum fit altero convenienter, quod in utrumque
 convenienter.

Deus ergo quod venit alicuius finem suam namque ei quod
 proprio. In carne convenienter Deus suam namque eiusdem
 ubi dicitur, ratione, quod est. Namque est. Et sic. Namque quod
 alicuius finem suam, est agens proprium. Et quod, proprio
 Deus quod venit alicuius finem suam, quatenus est agens liberum
 et pro ut abstractum ab agente, proprio est liberum.
 Namque est. Namque absolute est quo ad existantiam
 ita ut si agens liberum existat, corpore enim alterum existat, ergo
 restat propria, et ex proportionem quod illud ponere vellet
 ergo. Quod in incarnatione convenienter Deus ut agens ad extra

Deus autem ut agens ad extra non est agens absolute necessitate sed
 liberum unde in carnatione generavit Deo ut agenti libero, ad opus
 non est necessitas respectu illius, sic actus liber non generat sed ut per
 naturam et generat ipsi necessitate et suppositione quod libere operari
 vult. Sed non generat necessitate absolute et quo ad
 existentiam, ita ut si non existat, corpus non determinatur actus
 liber necessitate existat, alioquin actus liber non est.

Obiectum. Deus est summus et perfectus bonus: quod est de illius essentia
 et summe et infinite communicationi sui: summa autem est perfectissima
 communicatio est per unione hypostatica: quod Deus est spiritus
 sua ad eamque necessitate est de illius communicatione. Sed dicitur contra est de illius
 illius per summe communicare ad intra contra: ad extra nego. Sed dicitur
 est de essentia illius, et summe communicatione. Talis potest esse con-
 actus nego. Si enim est de essentia summi boni ut se communicet,
 si est de essentia eiusdem, ut habita communicatione summa ac
 perfectissima. Et generat aliam eminenter communicans, communicatio
 generat, ac non necessitate ad se ulterius communicans, communicatio
 alia imperfecta. unde cum Deus ab altero se communicet
 ad intra quibus et spiritibus est communicatio perfectissima et infinite,
 poterat quiescere nec debebat se communicare necessitate alia
 imperfecta communicatione, qualis est omnis communicatio ad extra. 4.

Si vero agens creatur licet sit bonitatis finitum, non solum
 ad intra sed et ad extra quod potest se communicare: quod est agens
 videtur ac bonitatis infinite. Sed dicitur: autem si sit agens liberum
 nego. si necessitate contra. unde et nego contra. Deus enim ad extra
 est agens liberum, qua perfectione se caret, non est summus bonus
 sed agens creatur tunc ipso quod sit finitum bonitatis, nec
 intra nec extra se potest se perfecte communicare, sed solum aliquid
 sibi simile communicare, nec cuius communicationis seipsum
 perficit et specie sua propagat, ut cum aequat in seipso
 iter durare, in finem generat.

At Deus cum sit bonitatis, in se ipso indeficiens
 et bene sua multiplicabilis, se per identitatem suam in se
 se perfectissime ac simpliciter communicat, communicatio enim
 in se ipso quod est, vel possibile communicatio de se ipso.
 Dicitur vero licet pater ad intra per generationem filii suam
 et filii perfectissime ac in se. Communicat, in eadem communicatio
 non quiescit, sed ambo eandem suam in se Spiritum & communicant
 quod pariter licet ad intra Deus se summe communicat, in eadem
 in communicatio non finit, sed in eadem se optimo quoque
 modo se communicat. Et nego contra dum pater suam suam
 filio per identitatem communicat, communicatio est per
 identitatem, per voluntatem autem uterque eandem spiritum & communicat.
 utraque per communicatio ut sit omnimodo possibili perfecta,
 pertinet ad rationem summi boni, quia de ratione huius, ut
 non solum se perfectissime intelligat, sed in se ipso esse
 complectatur, quia vero ista communicatio est et omni parte
 in se, imminenter quod est, vel possibile communicatio
 est, hoc est amplius perfectissimum non est, quod pertinet ad rationem
 summi boni spectat, omnia sui communicatio ad intra, qua
 in illa quiescere, aliam non est se ipso plene beatus con-
 silioque perfectissime sufficiens.

Si autem istud quo bonum est magis communicativum sui, et
 magis est, quod si Deus et intra et extra se, modo quoque
 optimo communicat, et magis communicativum sui adeoque
 magis bonum, quia si solum ad intra se communicat, aliquid
 Deus est bonum respectu maximum, quod non solum ad intra sed et
 extra modo quoque optimo se communicat, id quod sit per
 se carnis.

Quidem qd' uno nego con: cum enim Communicatio Dei ad extra sit
 simpliciter infra et unum inq'ntu' n' possit ee' major alteri, Communicatio
 Dei ad extra et ad extra simul parit ac simpliciter n' e' major magisq'
 estimabili respectu q' quam sola Communicatio ad intra, sicut
 comparat' ee' Deo et creatura n' e' perfectius quod Deus plus vivit
 solus loqui extensive seu p' unum numeru' qualiter om' Communicatio
 Dei ad extra et ad intra simul dici pot' ee' major. qd' si q'libet pars
 sit de Communicatio qualitercumq' extensive em' illu' maiora
 P' h'c' d' d' aut. quod magis aliquid e' communicabile p' n'
 actu n' lat' potentia, eo maius e' bonu' con: quo magis aliquid
 e' communicabile p' actu nego illu' aliquid enim d' n' si p' n' factu'
 p'fectius universu' quam quale de facto p' d' xit, ut hinc p'fectu'
 bonu' quam quale n' e' e' quia magis se communicat' actu
 lat' extensive quae n' fecerit.

P' h'c' Deus nepos amat semetipsum amore p'fectissimo ac iusto.
 qd' nepos p' n' vult n' illu' bona p' n' inflat' p' om' castita'
 gloria, cultus, honoris & h'c' enim amor p'fectior d' d' et quod
 alter: qd' nepos vult in carnao', quia si nepos p' n' vult
 bona castita' gloria, nepos magis vult bona maiora que
 minora, nam ma' aule' gloria h'c' per in carnao'. H'c' nego con:
 et ratio addita: si enim nepos p' n' vult om' gloria' castita'
 se minus p'fectu', ac inflat' ee' p' n' q' n' amor, quia ad amore
 inflat' ac p'fectissimu' h'c' q' p' n' p' n' pertinet ferri in seipsum
 in qua in bonu' p' n' sufficiens et p' n' plene satiare, ac
 divina' inclinatio reddere q' beatu'. si q' Deus n' p' n' solo
 p' n' ee' sufficiens, q' n' t' n' reddere sua inclinatio hoc ipso
 n' ee' bonu' p' n' inflat' inflat', atq' nec ut tale n' seipso
 amant' inflat'.

Dices vultas creata, qd' Deus p'fectu' amat, illi velle
 n' illu' bona inflat', p' om' castita' gloria' n' ee' honore' n'
 creatis ipsi e' m' b' n' d' qd' om' si Deus amat seipsum p'fectu',

Et si velle laudem gloria et honore adeo qz bona estifica,
 et quidem maiora magis qua' minoru adeo qz unione
 hypostatica? R. di. con. Et si em velle bona illa estifica
 et suppositione qz libere velit aliquid extra se ponere
 con: absolute, nego. et suppositione qz deus libere aliquid
 ponere, creatura realis. Si ipsi velle et libere libere
 honore, ac laude lingua his dignissimo, et hoc em ipsi velle
 Et deus, quia extra se nihil operari potest nisi gratia sui
 lingua finis ultimi, atqz adeo ad sua gloria et honore.
 que sola est bona illa estifica, qua in ipso possunt
 reuadere, alioquin eius potentia et operatio non reuadit, nata
 si vero deus nihil voluisset ad extra ponere, inqz
 amor ga' ipsius in se sua ac in se habita qz deus qz ipse
 ac in se solo quiescisset.

12

Et si velle si potest deus velle aliquid aut facere, quia sua
 inclinatione reale, aliam sui gratiam foret. Et deus inclinatio
 reale ad se conueniendum ad extra maxime per inuentionem
 in se, deus potest facere aliquid ac in se complacentia
 inefficace, que meta nobis modo querendi parat
 velle est, eade aliquid ponendi. R. di. con. Et inclinatio
 reale ad se conueniendum ad extra deus potest deliberante nego.
 Et quia ad hoc inclinatio potest ponere em ad oppositum, adeo qz
 ad utrumqz indeterminate ac indeterminate faciendo con: con:
 videtur se posse creaturas ponere et posse em non ponere
 sed ipso plene qz ipse deus, alia utraqz in se potentia et in
 obiecto eius possibili necessaria complacentia inefficace, quod
 necessitate necessaria faciendo utrumlibet et oppositum, adeo qz
 ad neutrum determinate faciendo et inclinatio reale inefficace.

hinc quid quid horu libere fecerit, quod si fuerit contra se quatuor
inclinatio ad, v. cetera. ganeb qd aliquo p^o inclinatio
ut simul facturus sit in alia sua inclinatio.

Di CES. Esto qd unus habeat naturam inclinatio ad utrumq; in
infinitis ratione. At complectatur in potentia se communicandi
quam in potentia opposita; qd absolute dicitur communicare ad eam.
Cum complectatur infinitis ratione si possit si prevalere comple
centia infinitis nepoti & nego ant. nam utraq; inclinatio
Cum realiter et virtute se et cum seorsum subiectivo, et infra, si quoy
spectet, obtinetur immediatam potentiam se communicandi
ad extra et seorsum in seorsum lingua bono pfecte satisfactorio
utraq; e obtinetur infra seorsum spectet, necratur utiq; qd
In qua bono pfecte satisfactorio, utraq; e obtinetur infra. haate
spectet, necratur utrumq; obtinetur Communicatio ad extra et eius
negatio, et inclinatio ad Communicatio p quod maior dicitur qua
inclinatio ad oppositum, si in infra maior, quia actualis Communicatio
ad extra nona actu infra se p, licet pfectis maior et melior
in actu p.

Di CES. Chri⁹ p^o p^o e bona simplicitas infra. qd Deus 17
absolute refertur ad amandum et volendum. Illu⁹ est eff. caeter
quia bona simplicitas infra p^o e cognita. et infra virtute
inclinandi virtute ad sui resolutionem in eff. caeter. Di dicitur, ant.
Chri⁹ acceptus secundum personam verbi e bona simplicitas infra con
acceptus secundum qd e aliquid creatur qd e secundum suam huiusmodi
hypotheticam nego igitur nec Chri⁹ ita acceptus p de se infra
virtute inclinandi virtute ad sui resolutionem eff. caeter
ante impellendi. atq; ea sui patet, siu p^o ad alia oia, si ad
unionem hypotheticam p^o nulla refertur absoluta physica
e metaphisica g^o structu e

Obij 6. q. tra 2da Concl. Deus scilicet moraliter respicitur
 ad ponenda in carnis de qua. Obij Deus moraliter respicitur ad
 faciendum per id quod est melius ac optimum in in rebus in quibus
 dari potest optimum et in quibus non datur procebus in ingratum. Sed
 absolute melius erat dari quam non dari in carnis. Sed per se
 majus potest Deus quamvis facilius liber sit ad non dandum
 per optimum et absolute ducere populum oppositum in hoc apponit
 nonne voluntatis ad optimum per faciendum ut hoc in dandum est
 sing. quod deinceps in idem per se datur. Sed hoc est illud
 moraliter respicitur ad faciendum per id quod est melius ac optimum. quod
 si dicitur primo nego ant. ad eadem per amoniam magis negari potest
 ad prope eam dicta respicitur morale agentis liberi ad aliquam
 faciendum et omittendum iuxta commune terrore etceptione
 requiritur enim ut oppositum dari quibus non potest sine magna
 difficultate. Deus vero datus est in quod est in dandum voluntatis per
 per dandum melius ac optimum in sine difficultate datur per
 in oppositum ut ipsi adversarii quod datur. ideoque prope non est
 respicitur morale per faciendum quod est optimum. Sed in idem apponit
 eius de p. b. d. quis enim certo motu fieri. quod non melius quod est
 ac ad maiorem Dei gloria. si non una sunt datur per personam
 ad hanc assumptam si ut de angelis ita datur per
 predestinati datur ad gloria. si datur in carnis
 prout ac citius datur per datur Christi parvulis
 quorum plurimi alioquin pereunt sine baptismo immediate
 datur applicator si lux Evangelii omnibus gentibus statim
 datur et in hoc et similia. que datur per datur magis ad
 Dei gloria. respicitur que oppositum. de datur Deus datur.
 quod scilicet in ordine semper datur non videtur esse certum. quod Deus
 per datur et datur. Sed id quod melius est ac optimum. tum quod dari
 hoc potest sine procebus in ingratum.

Dices Aris aliorumque philosophorum principium e' qd natura, ipse
 naturans per seus fieri faciat optimu'. At cum eo S. Thomas
 sapie docet. Deu' et ipse ipse facere meliora, peccatum vero
 in a. pte. quatuor 7 y art. id est ad bonu' Deu' optimu' agentis e' primum
 volu' suu' effectum optimu'. Cumq; eo. Tho. Lomb. respicit in eo et
 S. patris quoq; inter quos S. August. lib. 37 de libero arbitrio
 Cap. 5. quis quid tibi vera ratio melius occurrat hoc fieri semper
 Deu' qd videt maxime e' certu' qd Deu' fieri faciat optimu'.
 Quod Aris et philosophos loqui de ordine ac proportione reru'
 naturaliu'. de quo intelligi. im' p' major pars scholasticoru' ac philosophu'
 dato ante qd Deu' in natu'. ordine reru' de facto fieri faciat
 id. qd e' optimu'. n' dum hi' certo inde sequerent. qd in eo spandebat
 in ordine reru' supernaturaliu' quia cum hoc ad naturam vegetabilem
 et avaros oriturus pro ut vult. sed in istis magis profunda
 et inscrutabilia iudicia Dei. Unde loquuntur inde imo posse
 n' de optimo absolute. peccato. id de optimo respectu' talis
 seu comparato cum aliis. quem Deu' p' in universo ipse questione
 preficit determinata ipse mensura sua gloria quo enim omnes
 quod universo creaturae e' optimu'. ut sit delectu'. et hoc sensu tenet
 quod Deu' fieri faciat optimu'. Et aliquid accipiunt
 optimu' negat pro eo ipse. qd universalia gerunt. ut opposita
 sit omni no' inconueniens. et si versus Deu' fieri faciat optimu'
 pro Deu' interu' per optimu' intelligunt id qd e' non de his
 seu naturae q' forme divinae volu' in. In qua optima regula
 ois honorabilis. qd Deu' quod de his in omni q' sequit
 qd in absolute. seu respice antecedente ac n' certa certa hypoth.
 Deo libera certo fieri ac in ordine reru' in supernaturaliu'
 faciat id. qd simpliciter e' optimu'. seu magis serviens ad
 divina gloria qua' opposita.

61.

Si cesado patres ac scholę pmoce magant qm p
 melius et convenientius, eo qd de pprehensio pcedentia pmoce
 id Deu pcepit. qd moralis certu e ppponunt qd Deu pcepit
 faciat melius ac optima? ubi dicit p pmoce p pmoce in pmoce p
 et eo, qd convenientius fuerit Chri et innocentiata habere nasci
 scholę colligunt, eam sine macula qcepti? hac autē illas
 nulla qoes p Deu nulla respice ad optima ad pmoce
 qd ea et hoc pmoce, qd aliquis p pmoce melius pmoce
 pmoce magis pmoce ad Deu gloria, n hoc ipso ingere magis
 aliquis pmoce certu qd Deu illud pmoce, qd ad pmoce
 pmoce id hqua pmoce pmoce nisi abunde pmoce de
 pmoce. unde in pmoce illas in i bona ad bona
 pmoce pmoce aut pmoce. Nōd pmoce pmoce, qd Deu
 pmoce n quise et n pmoce pmoce, qd haberrima
 voblat pmoce pmoce.

Si ceo n p negari, quia Deu em antecedenti et pmoce
 resolutione aliquid pmoce, nōd pmoce pmoce pmoce
 ad pmoce qd e melius absolute, qd ad pmoce pmoce
 quia hoc e magis pmoce bonitatis divina cum quise
 abunde pmoce pmoce antecedenti nōd pmoce pmoce
 ad unū et oppositi qua ad alterū. si enim de pmoce et
 antecedenti ad pmoce resolutione ubiqs nōd pmoce pmoce
 ad pmoce pmoce pmoce pmoce, ad pmoce pmoce
 pmoce pmoce pmoce, ad pmoce pmoce pmoce pmoce
 qua ad eū pmoce pmoce. hoc vero pmoce pmoce
 qd pmoce qd Deu em antecedenti pmoce pmoce pmoce
 ad pmoce qd e absolute melius, ut moralis certu pmoce
 pmoce id pmoce aut pmoce

Ergo. Sijs n' enim apparet, quado cum antea ad
 inclinatio volitione aliqui facendi. maxime habeat
 inclinatio ad id qd melius e, quam ad id qd e minus bonu,
 nisi solui determinative. seu obliquo. hata d'ata non. ita
 inde aute n' sequit, tunc se inclinatio. illa maxime ut
 morali qcto pper ad q'entiam fit, maxime tam aspectu
 ipsius dei nihil ab ipso pper. melius fit altero. h' magna
 pertinet ad summa. illius delectat. art. 12. an p'curas
 fuerit n' p'ia a hypotesi q' cum voluerit aducere mundu
 v. q' voluerit hoc ad statu gratia elevare. v. q' voluerit
 nada lapsa reparare.

An Incarnatio fuerit necessaria ex hypotesi
 quod Deus voluerit producere mundum,
 v. quod voluerit hoc ad statum gratie
 elevare. v. quod voluerit nada
 lapsam reparare.

Occidit in eo supposito q' cum producere voluerit
 universu, n' erat de p'prie p'prie n' p'prie, ut p'prie
 in Incarnatio. q' in eo cum d'ulcorat' p'prie et
 q' d'ulcorat' cum unanimi q'entia q' d'ulcorat' cum lo'i
 p' d'ulcorat' p'prie bene fit in hoc liberali. Numin' tamen
 et misericordia supposita em mundi q' d'ulcorat' p'prie
 h' d'ulcorat' p'prie. q' d'ulcorat' in Deo n' p'prie nullo eff'icaci
 fundat' d'ulcorat'. Etio voluit Deus mundu p'prie
 in statu para n' elevare v. creat' n' ad statu
 gratie. q' a d'ulcorat' p'prie universu p'prie unione
 d'ulcorat' p'prie.

Uti vero cuiusmodi cum sit rationalis supernaalis
 fuerit vides et e contrario eorum natura in mundi in
 statu suo naturali quodlibet. Quod hic cum illa nulla talis
 est Concilio: quod potuit agere sponte libere vel
 mundum creare, quin etiam ad peccandum in carnas respice
 metaphisica et physica teneret.

20

Si eundem modo neges, et hypotheses, quod Deus hoc elevare
 voluerit ad statum supernaalem quae erat et physica et physica
 gratia in carnas. Ita tenens locis theologorum gratia et parva
 et alios quosdam, qui dicunt, quae alia bona supernaalia
 quibus creata naturalis ad statum delectationis adaptabat, cum christi
 per gratia ac in se, contra et, ut dicitur in Deo nequeant, quoniam
 enim Christi existentia aliquo ponenda de carnas, per quibus
 vis quia in hoc respice prae sufficiens funditus aperit
 gratia commune patris? et hoc ac dicitur per nos, qui
 enim supposito gratia statum carnis, in carnas et in unum
 beneficium generale ac liberum, nec ulla tali respice
 cum hoc statu carnis? per hoc et omni dicitur dicitur
 Dei potentia, libertas ac omnium carnis, tam et ha respice
 gratia in ut ac omnium bona supernaalia possit creare
 et largiri, nisi simul maxime, id est Christus et omnia cum Christi
 donare velit, ut nequeat ulla hoc et arguere ad optare
 in se per gratia sanctificantem, nisi alia gratia
 naturalis solvere de carnas, maxime cum ad excellentiam
 unum hypothetica, per qua hoc est gratia naturalis
 pertinet, videat, ut si minus exeat ordine gratia adoptionis
 qua gratia adoptionis et ad al ordine nae, aliquid gratia
 adoptionis ita exeat ordine nae ut sit indubita voluntas gratia

En dicit hypodolica haec accidit ordine gratia adoptionis, ut sit
illiusmodi gratia propter defectum suppositam in elevatione hominis
solum gratia n. tum erat necessaria in carnis.

Dicendum 3. Neg. ea sola hypotesi, q. post elevationem
ad statum supernalem non hinc lapsa sit in peccata originale
repleta quibus in carnis. Ita post Magistru' Seniarat' &
dona, Petrus Suarez, et Cyprianus aliorum eademp
Certa sententia. ut igitur de scriptura, in qua Redemptionis nostra
maxime loquitur sagulari Charitati et Misericordiae;
ita enim Joan. 3. dicitur sic Deus creavit mundum, iam
lapsus, ut dicitur per unigenitum dicitur ad Eph. 3.
Deus autem, qui dicitur in Misericordia, ob nomina Charitatis,
quia diligit nos, cumq. semp. nostrum peccatis corrigit, carit
noster in Christo: atque sic Deus ea hypotesi, nam lapsa repleta
nos repararet per Christum, n. tribuendum hoc specialiter et
sagulari ac nimia dulcissimi ac Misericordiae dei gratias, q.
p. 2. sicut Deus potuit hoc n. procurrere, sic lapsus in
sua potuit Misericordia relinquere: sicut enim nihilominus
simples fame ac infestis bestis hoc n. crearet, sic
simples pauperibus bestis, licet hoc lapsus ea sua Misericordia
n. repararet, de panis meritis sicut rebelles, angelos
Castigasset, neq. sic crudeliter egisset Deus si visus
in tanta illius sapientia: quin sibi impetaret, si peccaverint
rationes, quas tu deisti.

Dicendum 4. si neq. ea suppositione, q. Deus
nam lapsa voluerit reparare, nequa ad hoc erat
In carnis. Ita rursus Auctores pro prioris resolutione
Epistolae et Causa aliorum, atq. ut fuerit, hic dicitur 2.
pet. 2. ait. Ita certa sententia,

ita Carta Lenia ut sine leuitate fideiq; in comodo regari
debeat.

plurimae ex Auctoritate Scriptura, atq; allatis antea duobus
aliquo textibus. Ad Auctoritate & patrum a suarum
relatorum, quos inter & August. hb. de agone Christiano
Cap. ii, multos appellat illos, qui dicunt, si potuissent ab illis
sapientia dei hoc liberare, nisi susciperet hoc
vicio, quia potuissent deum hoc supra reparare & ornare
ipsi offerens ad omnino gratis ac nulla salis functione
ab eo petita, cum hoc ita gessum quod est illis bonitatis
ac Misericordiae ut paulo em fieri potuisset salva
iustitia, cum ipse esset legislator sui iudex n. per
breuiter aliu punire delicta quaelibet, sed potuisset em
aliqua punire, qui poterat ab unoquoque non exigere
salis functione aliqua illas proposita et gratia, ut
si quis sit aequalis offerens, ego. Perisset deum hanc
hoi esse impossibile, demu poterat alium hoi n. lapsu
quem aliis post lapsum aliorum poterat punire, committere
onus salis faciendi pro ceteris lapsis illamq; salis fac
tione licet inaequale acceptare, qd n. erat opus incarnare
et hypotesi em, qd deum vellet hoc lapsum reparare.

Dicendum qd ex suppositione mundus qd n. v
nae elevata, v corrupta reparanda ac moraliter
fuit necessaria in carnis. Ita verbum Cois theologorum
gratia paucos quodda. Quid e. vno quia res huius mundi
sufficiens fundamentu apparet. Quid e. ad quia deum em
hinc suppositis sine di. diffi. caltae. amittere potuit
pmissionem in carnis. qd n. dabat in deo res huius mundi
sine vlla.

Quarta dicta est ino. Nam & de nego in proprio. d. ha. n. l. p. l. i. v. e. l. a. l. i. s. q. u. a. m. o. r. a. l. e. r. e. r. e. u. n. n. o. b. i. s. u. n. d. i. c. i. m. u. s. p. u. n. d. e. q. u. o. d. p. r. a. s. i. n. d. e. f. a. c. t. u. s. p. t. a. d. q. u. o. d. i. m. p. r. o. p. r. i. e. d. i. c. t. a. m. o. r. a. l. e. r. e. f. a. c. t. u. s. q. u. i. b. e. t. h. a. b. e. r. e. i. n. o. q. u. i. a. t. p. l. e. r. i. q. u. e. i. n. c. o. l. l. i. g. i. p. o. t. e. s. t. u. n. d. i. q. u. o. d. i. l. l. a. r. e. g. a. n. t. u. s. p. l. l. l. e. i. n. d. u. b. i. u. s. b. r. a. h. m. a. l. i. d. e. o. q. u. i. a. i. n. d. e. o. n. u. l. l. a. d. a. t. i. n. d. i. g. e. n. t. i. a. i. d. e. o. u. n. d. e. S. A. u. g. u. s. t. i. n. u. l. l. a. q. u. o. q. u. e. d. a. t. n. e. s. s. a. t. i. s. o. m. n. i. s. u. n. i. u. s. i. n. h. y. p. o. t. h. e. s. i. s. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e. i. n. m. u. n. d. i. c. r. e. a. t. i. o. n. e. q. u. a. l. i. s. n. o. n. e. l. e. v. a. s. e. n. e. a. l. a. p. s. a. r. e. p. a. r. a. n. d. a. v. o. l. l. a. t. e. n. i. a. r. g. u. i. t. i. n. d. e. o. i. m. p. e. r. f. e. c. t. i. o. n. e. a. l. i. a. s. n. e. e. n. i. s. t. e. r. e. q. u. o. l. u. p. t. u. l. l. a. o. m. i. t. t. e. r. e. q. u. o. d. q. u. i. b. e. t. h. a. b. e. r. e. l. i. b. e. r. e. a. d. e. a. d. a. c. t. a. i. n. d. e. h. a. b. i. t. s. u. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. o. m. i. t. t. e. n. d. i. t. q. u. o. d. d. o. n. u. s. e. a. u. n. d. e. p. l. e. m. u. n. d. i. q. u. i. b. e. t. h. a. b. i. t. s. p. l. a. t. u. s. e. l. e. v. a. t. i. o. n. i. s. t. a. d. a. m. i. l. a. p. s. u. s. a. u. t. n. a. m. e. l. a. p. s. a. r. e. p. a. r. a. t. i. o. n. e. n. u. l. l. a. h. a. b. i. t. c. o. n. c. e. i. t. i. o. n. e. n. e. p. t. i. a. t. a. m. u. n. i. o. n. e. h. y. p. o. t. h. e. s. i. s. a. l. t. e. r. a. v. e. r. o. p. l. e. h. a. b. i. t. h. a. b. i. t. s. i. b. o. n. a. e. a. g. e. n. e. p. r. o. m. a. x. i. m. a. q. u. i. a. i. n. n. i. h. i. l. a. d. i. n. t. e. l. e. c. t. a. d. e. i. c. e. l. i. c. i. t. a. t. e. q. u. e. r. i. t. p. r. o. u. t. d. e. u. s. l. i. b. e. r. i. s. s. i. m. e. p. o. t. u. i. t. n. i. h. i. l. p. o. n. e. r. e. q. u. i. p. r. a. v. a. t. p. l. a. t. u. s. e. l. e. v. a. t. i. o. n. i. s. q. u. i. b. e. t. h. a. b. i. t. e. r. e. n. a. m. q. u. o. d. l. a. p. s. a. d. e. s. e. r. e. r. e. t. a. l. i. t. e. r. q. u. a. p. e. r. e. t. h. a. b. i. t. l. i. b. e. r. i. s. s. i. m. e. r. e. p. a. r. a. r. e. p. o. t. u. i. t. s. o. l. v. u. n. t. o. b. i. e. c. t. i. o. n. e. s.

Solvuntur objectiones

Obij. ino q. tra. ima. q. tra. licet. Deus absolute potuisset nihil
operari ad extra, in a. suppositione q. voluerit ponere
universum, debuit ponere opus perfectissimum. tale autem
fuit per se in carne. q. hanc debuit ponere. Mi. patet
quia universum per se in carne, si fuit opus tam perfectum
quam cum illa. unde per se illa si fuit opus perfectissimum.
Maj. q. tra. Deus a. tali suppositione debuit operari ut.

Pfectissimū artificē: n̄ autē potuit operari ut latius
 p̄tenderet opus p̄fectissimū: q̄o & h̄c. Atq; debuit p̄tend
 opus p̄fectissimū absolute et in oī generale nego
 in, atq; q̄o genere et respective p̄fectissimū Con. Atq;
 et dicitur: Nisi sine incarnatione n̄ fuisset mundus opus p̄fectissimū
 in oī genere et absolute Con. in aliquo genere est
 respective iuxta dicta num. ibi nego. Mundus sine Christo
 quamvis n̄ est opus absolute p̄fectissimū, est in optione
 et p̄fectissimū respective, quia est tam p̄fectū, ut
 p̄tendat se p̄fectissimū, contra solentia aliarū p̄fectionū
 sufficiens mani festaret, ita ut satis apparet n̄ poluisse
 illud p̄tendit nisi ab artificē optimo p̄fectissimū, p̄tendit
 duplo! laetit. dicit p̄fectissimū, melius ad h̄c apparet
 si opus incarnationis quoq; aunderet.

Ca. 5. *Gen. 2.* iuxta S. August. lib. 8. q̄ra Maximo Invidus
 fuit Deus, si potuit et noluit gignere filium sibi equale.
 q̄o em si potuisset in universo parere Christum et nolisset
 pariter fuisse invidus: n̄ autē p̄tendit invidus: q̄o n̄ potuit
 nolle incarnatione. H̄c arguitur p̄bare Deum sicut filium
 sibi equale gignere, si mundum, qualis modo est, absolute
 et n̄ p̄fecta deus esse creare debuisset. itaq; nego Con. si
 enim Deus potuisset filium sibi equale gignere et
 nolisset, argueret n̄ esse in p̄fecto bonus, sed q̄o se in p̄fecto
 boni sit se p̄fectissime communicare, adeoq; n̄ sumat bonus
 de quasi invidus dicitur: et q̄o potest. at quia de suo sumat boni
 quoq; est, facta p̄fectissima sui communicatione ad intra q̄o
 in se quiesceret, sed q̄o ipso gignere se, potuit hoc ipso nolle se

Communicare uterque ad cetra et mundu' oio n' p'ocare. Lertu
sine in carnales n' ea invidia quisi p' de plenitudine
potentiar' p'fecto rego p'fficientia

Obij: q'ra r'oa gelu: effectui nobilissimo debet recipi
nobilissimu' uti in ordine reali si in supernali. p' p'at' 26
elevatio e' effectus nobilissim' ut pote' Cuius p'ans e' eterna
Cui p'p'rio: q'o tali statu debet recipi nobilissimu'
sive autu' e' p'at' in quo in habitatu' ois plenitudo divinitatis
et in quo p' ois thesauri sapientia et p'ria abconditi
q'o talit' p'posito statu elevatio p'curas erat n' p'ria

Obij: Maj' effectui nobilissimo debet recipi nobilissimu'
id e' Cui p'p'rio e' efficiens nobilissima Con: Cui morale
solum efficiens seu meritoria nego. v' dicit: si simpliciter
ipsi debet Cui aliqua meritoria Con: sicut nego Maj'
p'at' de facto acceptus sicut humanitas et unione
hypostatica p'late regulariter n' e' Cui p'p'rio efficiens
donoru' gratie, que hoib' dant. Et illu' moralis seu
meritoria: effectus autu' ubi nobiles n' requirunt n' p'rio

Cui aliqua meritoria, ut patet in p'visione universi
et ipsius em' uniois hypostatica, quam deus de facto
gratis accepit: igit' ne dona gratie n' p'rio p'quirat
Cui aliqua meritoria. Si queras quora regulariter
sit principiu' effectivum donoru' gratie: p'cipiu'
p'p'rio efficiens n' urbe illu' p' em' particulare
gratia sanctificantis regulariter e' Cui: principiu'

efficiens visionis beatificae e' lumen gloria suo cum
allectu' beati: principiu' gratiam actualiu' p'stantiu'
in illu' travit' p' p'p'rio p'fectionib' supernalib' p'p'rio
potentiar' reales ad e' dicitur deus, aut forte aliq' ois

Gratia purificans et habitus radus virtutis
 27. Dices ino in facis litteris. Chog et fideles, caput
 aut Caput et membra, vitis et palmites, sol et stella
 lua et vasis, fons et rivus: ista autem nuda inter se
 conecione hnt. qd em Chog et fideles inter se. L. nego
 Cop: n' enim est similitudo et ee simota, p' q' h' simota
 est Chog debet physice influere in oia dono grae
 fidelibus acpta ut sol in luce, vitis in palmite, et
 q'no debuit em dari statim ab initio mundi, quia viti
 n' et ante fons, neq' lua ante sole, nec palmites
 ante vite. a. similitudo igit in eo e, q' Chog e
 hypotes: sua exlentia et rei p'parati de rebi
 p'p'et fidelibus influat aliq'ue p'p'et caput,
 vitis, fons et p'p'et p'p'et. hinc in n' f'p'it,
 q' p'cut rivus, lua, palmites et membra coneciles exigunt
 fonte, solem vitis et Caput, ita em fideles elevati exigunt
 coneciles Chog.

28. Dices ado Angeli et hois elevati faciant una aliqua
 Eulea et q'no mysticu: qd coneciles dnt daban Caput.
 hoc ante Caput e Chog: qd Angeli et hois elevati coneciles
 exigunt Chog. hoc in p'p'et: hoc Caput e Chog p'p'et
 et ee hypotes: p'p'etente qd Chog existat con: per se
 n' p'p'et et n' p'p'et hae hypotesi nego. ex p'p'etione
 qd Chog existat et Eulea, et ipse se Caput Eulea, atq'
 per se et absolute exigebat Eulea ut dicit Chog:
 nec in p'p'et p'p'et Eulea est acphala p'p'et absq'
 Capite, hinc enim Caput illig est solus p'p'et p'p'et
 ante adventu Chog.

Dices Btuo per habitus virtutum supernales Simon p[ro]m 29
 Charitatis ad mores divinos instruitur mota. Item Math. 5.
 Estote igitur perfecti sicut et pater vester Caeli perfectus est.
 ad hoc autem de natura rei necessarium erat Magister et Exemplar
 Opus h[uius]modi, quem videre et tuto legi potest mota August.
 sermone q. de naturis lae dicente. h[uius]modi sequendum erant
 qui videri poterat. Deus sequendum erant qui videri non poterat.
 ut ergo exhiberet h[uius]modi et qui videret ab h[uius]modi, et quem h[uius]modi
 querebat. Deus factus est h[uius]modi. Et nequid aliis quidem enim
 Christus in h[uius]modi habitum mundi h[uius]modi in Magister et
 exemplar mitti debuit, sicut ergo h[uius]modi ante Christi
 adventum divinum magisterium per internas
 illustraciones et h[uius]modi p[ro]p[ri]a documenta ut exemplar
 sic absolute omnib[us] p[ro] h[uius]modi sufficere poterat. igitur
 op[er]abile quidem in h[uius]modi erat h[uius]modi elevato ac g[er]men
 ut daretur et h[uius]modi, qui p[ro] in exemplo viveret
 ad tanta perfectione, ad q[ui]a per gr[ati]as habituales
 ordinat, si fuerit a p[ro]p[ri]a debilitate h[uius]modi aut gr[ati]a
 aut habitib[us] in q[ui]s. neq[ue] plus vult, s[ed] August.
 quam maiore se p[ro]p[ri]a g[er]men h[uius]modi et h[uius]modi
 ad melius se seu ad faciliore humani generis
 instructione.

Dices eto per huiusmodi habitus supernales
 videmur capaces et idonei ad agendum cum h[uius]modi

Credendo. sperando. et per charitatis amicaliter
 et fraternè cum ipso conversando. istis autem
 habitibus cum sit conuale si agere cum christo
 valde videtur ac innuale. Et carere christo
 quia conaturale tantis boni capacitatis nihil
 aliud exple potest. qd supposito qd deus istis
 habitibus debet em dari christus. Quod non
 arguitur item pbare, christus factus venire
 deinceps initio mundi, ne habitibus istis cent.
 tam diu in statu ^{san.} violento. item pbat, deinceps
 incarnari in patre et spiritu sancto, tam per
 eodem habitibus idonei reddamur ad credendum em
 harum personarum incarnationis atq; si daretur
 amore amicali diligendas, quali de facto christus
 diligimus christus. Habito dicitur: per huiusmodi
 habitibus, reddimur capaces talium actualium capacitatis
 remota, et sub conditione si christus equitatur vellet.
 et per gratias actuales, ad tales actus primi
 con: capacitatis prima absolute ad terminata
 exigente christi existentia revelat. In gratias actuales
 deo maj: et dicitur: istis habitibus si conuale habitibus
 ad terminata haberet existentia ad illos actus vid.
 centur et carere christo: con: si solum habet remota

Adi hinc nata Capacitas neq; neq; si propterea hinc
 et existeret habilius in hinc principio suo sine
 suo principio sine laerent, nam licet hinc n' dato si propterea
 credere in illu? eundemq; diligere. propterea hinc credere
 in Deu et alia obta revelata propter auctoritatem
 ac testimonium ipsius revelantis, proptereaq; diligere
 Deum p' se ipsum aliq; p' se ipsum.

31

Obij 4. mata Aplu ad roma: q. graa sanctificam
 nos eade raone Chri et coharedes facit qua filios et
 haredes Dei, dicit enim: si filii et haredes. haredes
 quidei Dei, coharedes autei Chri. Id graa facit nos
 filios et haredes et naa sua. absolute. q'et coharedes
 Chri, adeoq; existeretia Chri e' per se debita statui
 elevatio. Et nego Maj: quamvis enim graa nos abla
 luti et ex naa rei Dei filios et haredes faciat, Chri
 vero coharedes facit solum ex accidentali suppositione
 q' existat. In vera e' Apli sentia, quia n' dicit q' faciat
 utrumq; eadem proorsus raone p'vinita, ut ipsi utrumq;
 horu equali debitu' sit. Et conatiale: nam em de facto
 verum e' nos per graa haredes Dei et coharedes abrahami
 fieri, licet prius illud frater naa rei et absoluta graa
 exigentia propter autu' hinc ex suppositione accidentali
 q' Abrahami Dei hanc existat. Sit em in hanc adeptio
 ex h' adoptatu' facit adoptatis haredes, aliter vero
 coharedes solum ex hypotesi q' frater, q' simul aliud
 filium habeat.

Obij 5to Existentia Incarnatiois et Conceptione n' p'ia
 cum statu elevatiois bonisq; graa, ita ut illa p'ri
 conatiale n' possit sine his: q' o' vicupia existentia

Status elevatōis donorumq; grāe nobis datorum
 Et concessione conditōe eadē existentia Chri; nam
 Cāā n̄ maiore Et dependentia ab effectu quam
 effectu a Cāā. Et trans: ant. nego Con: n̄ enim ē
 in convenienter ut Cāā mentoria qualis solū ē Chri;
 maiore habeat concessione cum suo effectu p̄re
 p̄mia, quam hui habeat cum illa, quā Cāā
 mentoria de condigno debet p̄mia, et vero Cui
 hic et n̄ datur aliquid in p̄mia, n̄ debet Cāā
 mentoria, cum dari possit eī p̄e illa per modū
 p̄mi doni. Et ea n̄ est liberalitas. n̄ licet ea
 suppositione qd Deus exi talit et meritis aliquid sit
 Et in p̄mia p̄mittit qdā nobis danda, n̄ possunt
 hui illi derogari: n̄ l̄ sequit qd nobis grāa signat
 dari mere gratis p̄e Chri; nulloq; illi merito
 exi lente. dari vero transcat. Cui enim n̄ possit Deus
 nāā aliqua p̄gulare ut p̄e eius, Coleret
 obsequia, quin alia nāā vātes ad statū grāe et
 agnitionē cultūq; eius supernāle elevaret.

C97

Cōd. 6. Dona grāe nobis grāa h̄t te ad Chri;
 In qua media ad finē iuxta illud ap̄t. ad Roas. 12.
 si enim legis Chri; ad iustitia ai credenti: gōben
 n̄ possit efficax velle dona grāe et p̄mi
 elevatōis, quin eī velle Chri;. Et di: ant. n̄ de
 Chri; ut media de facto et ea suppositione qd
 qd p̄ter illū eī variat Chri;. Con

per se et ea nã rei ut absolute nego ant
 Obij. ymo si Deus pderet dona quã sine Christo
 minus bonu magis amaret qua magis bonu. hoc vult
 eã inordinatu. Et ymo si pbari, qd n̄ p̄tuent dari
 statim pura nã, quã p̄dicando hunc p̄i statim
 elevatis minus bonu amaret. Quia p̄a Majori q̄tã
 e falsu. Et dicit Major magis amaret minus bonu
 qua magis amore p̄lico et efficaci. Con. amore
 p̄p̄icis Complacentia et inefficaci nego. Major
 Cum deum nequeat creata p̄fectissima p̄ducere
 si n̄ p̄p̄et amore p̄p̄ico et efficaci, amore v̄m
 minus p̄fecta qua p̄fectior, nihil omnino p̄ducere
 p̄p̄et, quia quatenus p̄fecta p̄fectior p̄p̄ficabilis e.
 36.

Obij. q̄ q̄tra Concl. S. Athanasii in lib. de incarnatione
 verbi dicit, absurdum indecoru ac dei bonitate
 indignu fuisse futurum, opera eius submissis
 artificis q̄ p̄fectu per demonis fraudem. Althou in curam
 interire qd dicitur. Quia hoc casu reparare cum
 nihil facere possit absurdum, indecoru magis bonitate
 indignu. Et S. Basilone benignè eã interpretandū
 eã dicens eã allatos terros p̄cipisse pro eo qd n̄ erat
 tam gradiens tamq̄ quatenus dicitur bonitate
 n̄ te vera se de apparente. Hic horuq̄ indecoru
 et indignitae, quis nec horuq̄ indignu optimo. Et obiectissimo
 artificie vult, si nobilissimu opus p̄m̄ coram se per
 alienis requiritur destruire ac p̄tere p̄tati.

Obij. q̄. Auctoritas S. Greg. S. Cyrilli qui li. 2. thesauro 36
 cap. 4. ait imperfectu eã opus si p̄p̄e hoc n̄ deiciat
 manifestet aut imperfectu nisi p̄p̄ labura Deo quiescat

Reparatum; qd n̄ deest hōi lapsu reparari. Et hoc
 quoq; testimonium benignit̄ ee interpretari, accipiendo
 n̄ indecentia n̄ p̄stare et q̄tante. Dicitur et comparare
 pro manus decentis qua oppositū. si enim h̄ q̄tanta inde-
 centia sermo ē, minime tale p̄stare et p̄stare p̄stare h̄is illu.
 Cuius malitia accidit illa imperfectione.

39. Obijio Auctoritas et rās S. Anselmi qui toto lib. dicitur
 Deus hōi, videt sentire q̄tanti et rās dicit. quia
 q̄tanti erat numerus angelorum lapsorum restaurari
 ne perpetuo maneret imperfectus. Cetero autē restaurari
 n̄ poterat quā per hōes, neq; per hos nisi negotiatis qd.
 Quomo nego Maj. ad rās dico neq; hanc imperfectionem
 pertinere ad Deū, sed referenda in malitia angelorum
 lapsorum. Quādo nego illi: quod si enim Deus numerum
 illu restaurare imo angelis lapsis rātia dādo. Sed
 eorum loco p̄ducendo alios angelos bonos n̄ lapsorum.
 Obijio hōi qd lapsi remittendo gratis peccatu. Et q̄tante
 lapsos hōes alios p̄ducendo n̄ lapsos t̄ca lapsuros.

Obijio ii. Cruelitas Affamipri cordis erat, si Deus cum
 facile et p̄ri p̄o dixerit impedire potest ne multitudine
 p̄p̄ri in illa hōi atterit misericordis gereret, imperire noluit.
 qd. Et nego aut. Justissima enim vindicta nulla crudelitas.
 Cetero pari modo p̄baret. Sep̄ne em ee quidē let. p̄vaua q̄s
 hōis Camonis grandis et sua malitia volente fact
 quos facile si vult, potest ab interitu vindicare. Sed
 solum p̄stare Deū h̄ solum minus misericordis. Et h̄
 videri fuisse q̄tanti q̄tanti ad opus et t̄ca.

Obiia Summi Conitoris nec intentis suo fine fuerit per
 vobis nuberi: quibus autem & vobis, mulata & inabitis
 suo fine quibzata p. totu huanu geny perisset, qd in Deus
 ad felicitate supernaali creaverat: qd. Et nego Mi: p. enim
 Deus huanu genus post lapsu reparare noluisse. Et eo
 Casu n. vobis effe caei nec absoluta intentione qd illu
 sub quibzatione huius felicitate intentione nisi, sed illu
 se illa per peccat redituri quibzatione indignos, unde qd
 pensant illi. Casu et n. reparat nec vobis eius
 quibus mulata nec intentione quibzata.

49

Et ultimo qd dicitur qd. Quibz. 33. patet inter quos &
 Ambrosius dicit: Illu quibz peccat mortu, ut salvari possent
 aliquid nisi si potens quibz Dei mortu pro nobis: qd
 & opponere arguunt alios multo plures. et quibz qd. et
 & August. et Iovinny. Termino negat eos nostra. Bonia
 adversam, & enim loquunt de huius concubatione per quibz
 factis factis. & de ne factis quibz huius et inmutabile
 occidit Dei, quo n. aliter qua per Christi morte reconciliari
 potuerat. uti hoc ipso loco tradidit & Ambrosius, alioquin
 eum falsu diceret. Cum quibz, uniu Christi superius
 ut pote in qd. valoris / p. p. huius quibz. & deniqz loquunt
 de p. huius ad melius ee uti ipse om & Thomas, huius quibz. imo
 art. 2. dicit ad reparat. huius generis n. p. huius
 In carnao, n. ut reparat fieret meliore modo et magis convenienter.
 art. 3. an de p. huius qd Deus postulat huius quibz
 uti de facto postulat / factis factis pro peccato, n. p. huius
 fuerit In carnao v.

art. 13. 3. 1. q.

An ex Suppositione quod Deus postu-
laverit adignam: uti de facto postulavit.
Satisfactionem pro peccato necessaria
fuerit Incarnatio.

Advertendum ino per satisfactionem dignam pro peccato
habilitate talis obsequii ut aperis pro offensa, ut hoc
posito si quis aliter rationabiliter arguitur parere offensam
debetur esse placatus: et quidem non pro se, sed pro
miseris meris liberalis, qua scilicet promissit se quibus
satis posita satisfactione quae dicitur de ea dicitur
sive ob ipsam aequalitatem operis satisfactionem cum offensa
congrua istud opus in morali estimatio tan bonum sit illud
per illud honorari censetur offensam, quae mala erat
offensa, quae per hanc offensam erat in honoratum
ideoque illa placeat illud opus offenso tanquam habeat
de se dignitatem ac vim illam placandi, quod dignitatem
offensa, quam vim habuit ad indignam et illam proferenda.

42. Advertendum ino duplicem in peccato naturae fortitudo
deari. una e, quae hoc privatur bonitatis habet virtutis oportet quae
actum loco peccati habere debet, quae quae naturae fortitudo
finita e, quae bonum cuius e potestas, dualiter dicitur e, altera
fortitudo e, quae deo tri buatur, rationabilis, iniquitatis adversus
peccatorem, exigentem ab ipso satisfactionem et poenam, et in hac
fortitudo, ratio offensa divina satis est in.

43. Advertendum ino secundum deum naturae altera fortitudo dicitur fortitudo
naturae deum quae in se, et quae dicitur ab ipso, seu terminatur.

Misertus nostra imbecillitas, illa ipse imbecillitas adit.
 S. Basilij in illud psalms & c. videtur hoc: si hoc videtur
 si hoc Deus, Jesus Christus, quia nullus alius poterat
 dignus appere prebit. S. hoc firm: imo de Nati vitae,
 nisi enim velens tam, si afferat remediis. Pro ad hoc
 dicat, imo S. pater, intelligi posse de falsis factioe iura
 creata esse dicitur desubstantia. quia enim e, quia dicitur,
 non potuit quatenus falsis factioe propter, nisi Deus est
 Nec dicat, sed eos intelligi posse de falsis factioe Christi
 superabundante, quae dicitur esse unit. quia enim e, cum
 quia loquuntur de solutione, qua indigebant, sed omnino,
 superabundante vero non indigebant. Nam quia loquuntur
 ex sepe de peccatis et remedio nostris. Nec dicat, sed
 locutos esse ea suppositione presentis de erebi, quo
 Deus de facto voluit, ut verba peccata et rediret
 hoc, per certum, quia illud aliqui dicunt, peccata fuisse
 ad redemptionem peccata ut falsis Christi moraret, quia in materia
 intelligi non potest nisi de rebus quibus de erebi, quo mortem
 de facto dicitur, cum dicitur, illud antea ad hoc e
 presentem de erebi, aliter, quia per mortem non rediret
 potuit. quia enim e, quia clare patet, non inter pe
 tate e, herolentia, cum pater ex sepe et absolute
 dicant, nulla creatura seu prebit, qui falsis est, esse voluit
 potuit. quia ante quidam dicant, morte Christi nostra fuisse
 non id voluerunt, quasi haec determinatio dicitur nostra et
 non alia quavis Christi actus mortis absolute sufficeret
 hoc, quia morte Christi propria erat et Christi actionibus
 locis, et quibus aliqua materiam ante requirebat, ideo haec
 velut certum per mortem accepimus.

Et idem ant. rdo raeo, quam in corol s. thomae loco citato 46.
 ad 2°. nulla satisfactio pura creata est eae equalis offensae
 que facta est Deo per peccatum mortale: qd nulla pura creata
 est pro illo qd igne satisfacere. ex hinc patet. ant. p. 1.
 Offensa in rade offensae creata est dignitae personae
 qua offendit, ut oqz si offendit persona dignior, maior
 est offensae, quam si offendit oing digna. si peccatum
 mortale est offensae facta Deo, qui est persona inflo digna:
 qd peccatum mortale est, quando inflat est qz offensae inflat
 Deo quid inflat, qd ut satisfactio est equalis offensae
 peccati mortalis, qd in raeo satisfactio non habere propor
 tionalis inflat. patet. Item quid: aliqui nulla satisfactio
 pura creata est habere tale proportionalis inflat: qd
 hoc ultimum asanptu est: ut satisfactio pura creata
 haberet proportionalis inflat. Item quid, ab eadilla
 habere et raeo personae satisfaciens, et raeo satisfactorii
 operis, et rade persona cui satisficit. sed non est habere
 inflat raeo personae satisfaciens, cum pura creata
 est persona mere finita, et finita sua dignitatis.
 Nec eade operis satisfactorii, cum quis opus satisfactorii
 pura creata in rade satisfactorii est porsus finitum.
 nec deniqz rade personae cui satisficit, cum satisfactio
 non creata, sed oingnat de dignitae personae cui satisficit,
 si enim obsequit, qd exhibet alicui de plebe, est magna
 satisfactio, et humilitatis, si exhibet nobili, qd rincipi
 aut Regi est parva: qd. Item raeo aliqui sic
 proponunt: ut satisfactio est equalis offensae adeoqz
 porsu est persona satisfaciens ad minimum ee equalis
 dignitatis cum persona offensa, et certe, ut in thomae

Contingit, ut hic equalitatis defectus per praesentiam
 operis satisfactorii, & aliunde posse sufficienter compensari.
 Sed nulla pura creatura est equalitatis dignitatis cum persona,
 pro peccato mortali offensam pro Deo à quo dicitur inflari
 neque hic defectus equalitatis compensari potest per praesentiam
 operis, quia quodcumque opus pura creatura est praesentia
 illi fluita, cum hi inaequalitas illa personarum sit
 inflata, nec est aliud assignabile caput, et quod potest
 sufficienter compensari, quod.

Dicendum ad objectionem ipsam quibus in carnate ad
 Deum satis faciendum pro peccato, sicut est malitia
 simpliciter inflata, ita deo, vas est, quia species est malitia
 simpliciter inflata, nisi pro eodem Deo quod igne satisfaci
 nisi per satisfactionem valoris pariter simpliciter
 inflati: nulla vero pura creatura potest per
 satisfactionem valoris simpliciter inflati: quod species
 est malitia simpliciter inflata nulla pura creatura
 potest pro eodem Deo igne satisfacere, et
 hoc quod ignis est, ut satisfactio peccati à persona aliqua
 pure creata, atque deo divina. Et quia aliunde ad satisfac
 tionem dignam pro offensam requiritur ut satisfaciens sit
 offensam aliquo modo distinguant se ab offensa, et
 persona illam si pure divina sit ut subsistente in ea
 aliqua creata, et quod opus erat, in persona aliqua
 divina ab unum creatura, atque deo incarnate.
 Sumendum hic per carnate satis pro assumptione naturae humanae
 sive angelicae.

446.

Dicendum autem istud peccatum mortale quod est malitia
 simpliciter inflata, ipsa ex hoc capite peccata sunt
 propria.

Ita quia facti multos promissas et de nostris Coningh, offensa
 scilicet. q. varquech Hugo, alii qz fere oer. 3. shonda
 utraqz par pro se allegat. Et pnegitur, quia nullo
 ex capite efficaciter pbari pt malitia peccati simpliciter infra
 ut qz habet ex obiectis qz pccatu male est simpliciter
 infra deo y maxime, quia e offensa persona simpliciter
 infra dignitatis, et offensa eo maior est, maioreqz poena
 digna que maior e dignitas persona offensa: hanc autem
 vao. nulla e. Mi. pby huc enim rdo pbarit, qz om peccatu
 veniale est simpliciter infra an rade offensa dignumqz oi poena
 populi, quia ppri e offensa ali qua persona infra dignitatis
 qz quent ab adversariis n admittit.

29.
 Quod ad hoc adversariis ino negio suppositus, qd peccatu
 veniale, pt offensa aliqua divina, cum per se peccatu n
 avertat ab ultimo fine, per deo suare possionat neqz
 eius perdat amicitia. To qz tra e imo, quamvis veniale,
 in hoc n veniat cum mortali, n afferat ea morte, n
 tollat dei amicitia, nec deo ultimo fine e creara possionat,
 e in pprie dicta offensa dei nam peccatu pbl. vlt. vlt. h
 e offensa dei, in qua deo loquuntur qz qz iuendi rade
 indignate adverso peccatore, eunqz puniendi atqz in plu
 ipsi hoc in tribuit in qz e libera transgressio divina
 legis, atqz adeo inobedientia qd deo, ac pecha ali quis em
 quempus ullig a fortis v virtus et quidam odore in se pating.
 To om peccatu veniale e quada inobedientia et transgressio
 liberta divina legis, atqz adeo ali qualis palle qz pby. dms.
 go em veniale peccatu tribuit deo p qz iuendi rade
 indignate adverso peccatore eunqz puniendi et pbl. om e
 offensa aliqua dei. qz tra e rdo pve peccatu veniale
 appellare velint offensa dei pve n, palle qz iuendi
 qd pt libera quada inobedientia qd deo, et per hoc ipu

tribuat deo insequendi indignatio aliqua propter aduersum
 peccantem cumque puniendi, qd e malitia simpliciter inflata
 iusta aduersum se ipso. sicut con. sicut enim iusta
 ipsos, quo maior e dignitas proinde offensa, eo maiori
 offensa, ita eo graviori inobedientia qd superiore
 aliqua, illique tribuitur ius ad gerendam indignationem
 potiusq; infligendam eo maiore, quo maior e dignitas
 superioris. qd sicut iusta aduersos peccatum mortale e infla
 in rone offensa, quia e offensa proinde simpliciter inflata
 ita em peccatum veniale est inflatum in rone inobedientie qd
 deum, tribuetur illi ius ad gerendam indignationem inflata
 et inflata em potius infligendam cum sit inobedientia qd
 superioris simpliciter inflata.

30

Quod peccatum veniale eo ipso qd sit illud actus
 viti mali, n' ee esse suble, qd recipiat a dignitate
 dei aliqua inflata, ad eoz gravitatem inflata, qd qtra e
 quia hoc ipso ee recipit aduersum se qm, actu de se
 leviter malum ee capace recipiendi inflata malitia
 adeo qd nullus peccatus ee leve tunc, qd qvis inflata grave
 quam qvis peccatus e qtra persona inflata digna,
 et qd dignior e persona qtra qua peccat, eo gravius
 e peccatum iusta aduersos. si qd qvis peccat e qtra persona
 inflata digna, qd qvis peccat est inflata grave.

31

Et qd visio adu potest. unu peccat qd ee majis inflata
 et quodlibet assignato dari pot alio majis. qd nullu
 peccatum mortale qtraet malitia simpliciter inflata. patet
 patet, quia ubi ee phylipha supponit pot, unu inflata
 n' pot ee majis altero sub ea rone, sub qua simpliciter inflata

In q. maxime verum e de infir. q. pfectione & imperfectione
 verales indivisibili simpliter infir. e, quale se debet
 peccat. si est infir. in genere malitia, licet enim fortassis
 intelligi possit, quomodo unum infir. in numero sit majus
 altero ut si darentur infir. hois quorum singuli haberent
 duos oculos adeo q. duplo magis infir. est, & colorum qua
 hois eop. ad tale infir. fortassis sufficit, q. licet habeat
 lerna caecus. Careat p. l. d. oi. dno. p. l. d. in q. p. l. d.
 pot. involuit p. l. d. ut p. l. d. p. l. d. p. l. d. ad u. l. d. qua
 ter mineh. In ad illud, q. pfectione & imperfectione
 simpliter infir. e, et si p. l. d. q. l. d. & infir. p. l. d. p. l. d.
 verales dist. notat, maximo requiritur, ut creat. oi. teray. l. d.
 hoc e, ubi in ho. eo. q. l. d. in quo e infir. l. d. habeat
 pfectionis & imperfectionis, ut creat. illud dari n. possit
 alium magis in illo genere, quia alias intelligi n. pot. in quo
 eius infir. p. l. d. Jam vero ant. p. l. d. se facit. l. d. p. l. d.
 sic leu. r. d. q. dicit. maior e effecta iniquitas populi mei per
 peccata Sodomoru. Joan. ig. qui me tradidit tibi manus peccata n. d.
 At ubi dicitur unum peccatum velut grande. nimis Deus exorat
 A magis abominat. qua' aliud. p. l. d. unum gravius qua'
 alterum. nam terre Sodomoru. h. i. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d.
 erit in die iudicii, quam civitati b. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d.
 via m. l. d. in r. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d.
 Deus n. unum magis qua' alterum & testat. h. nec est r. d.
 Cur unum severius puniret qua' alterum. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d.
 ea comuni d.
 q. q. d.
 quanto unius aurei, & longe gravius omni q. p. l. d. d. d. d. d. d. d.
 quam singulis offendi, maiore pena uni qua' alteri omni q.
 quam singulis e. n. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d.

Manifestum esse videtur: quis enim credat unum mortale
tantum vim intensiva habere Deo offendendi, illudque de se
mereri supplicium quod sunt omnia.

Sunt adversarii, unum peccatum posse esse majus altero in
suo malitia moralis, si in eadem offensa divina de qua
est uno quia haec responsio contraria doctrinae est etiam
qui in istis sententiis dicitur in quibus et alibi docet capite
quod ratio offendere divina magis sit in uno peccato quam in
altero, si magis offendat Deum magis inordinato amorque
creare quam minus inordinato. contra est quia contraria est
communi persuasioni fidelium, qui ut antea diximus persequuntur
hanc gravius offendit Deum per blasphemiam plenissime
deliberata, quam per furtum unius aurei et cupiditatem
necessario si sufficienter ablatis. contra est etiam, quia contraria est
ratio, nam in ista peccata offensa Dei in ista est libera
divina legi transgressio, et exemplum quoddam Dei, ita ut
ratio talis transgressionis et exemplum Dei, a ratio offensa
divina et sint iam in fortiori et certe prior ratio et
mensura haberi: quod si unum peccatum sit esse gravius altero
in ratio transgressionis et exemplum Dei unum esse gravius
altero in ratio offensa divina et ante unum esse gravius
altero in ratio transgressionis et exemplum Dei, quia unum
fieri potest cum clariore cognitione legi ac maiestatis divinae
alio prohibentis naturalis quod cum melius ac deliberatius
quam alterum, unum cum exemplum fortiori Dei, alterum fortiori cum
materiali quod

Concl. Etio si peccata vel simpliciter in se
 offensiva divina mererentur poenam tum damni tum sensus in illis
 extensiva ad omnes intentiones rationis et maiorem in infirmitate
 vel potestate poenam. sequens est falsum quod patet sequitur ex argum
 adversariis, quibus probatur peccatum esse simpliciter in se
 vasa offense. Et vero potest ino quia hoc in illis repugnat sententia
 plerorumque theologorum, et in communis persuasionis fidelium
 censentibus, quod sunt peccata mortale maiore poenam merentur
 quam veniale, ita enim et mortale quod uni debet poenam major
 quam alteri. Et si quia aliter sequeretur seu quodlibet
 peccatum mortale infirmitate minore poenam afficere, quae quales
 illud merentur. hoc autem rursus videtur contrarium communi
 persuasioni, neque satis congruit illi apocalypsis 18. ubi dicitur
 de magna meretrice. quae glorificavit se et in delictis suis
 ubi dicitur illi tormentum et luctum, nec obstat, quod Deus de
 facto peccata punire dicitur infra quinquaginta hinc omnino sequitur
 quod illud puniat infirmitate magis, quam mereretur. Sicut et eo quod Deus
 actus bonos premiatur et premiatur dicitur supra quinquaginta
 non sequitur, quod infirmitate magis illos premiatur, quam mereretur.

Solvuntur obiectiones contra
 primam Conclusionem

Obij ino pura creatura potuit satis facere pro peccato
 mortali, quod ex suppositione quod igne satisfactionis a Deo
 postulata non erat incarnatio propria. antea. sed peccatum

Mortale ut ut inflat sed quid e in finitus simpliciter
 pro peccati malitia simpliciter finitus potuit satis facere
 pura creatura. At: qd e qd simpliciter e finitus. Adequari
 e em excedi ab alio finito. Sapius salte' repetito, cum
 n' possit dari finitus maximu, qd e peccati malitia
 simpliciter finita e, potuit adequari e em excedi
 ab alio finito, si sint eius sapius salte' repetito,
 cum n' possit dari finitus maximu, qd e peccati malitia
 simpliciter finita e, potuit adequari e em excedi ab
 alio finito scilicet a bonitate satisfactoris quem
 prestabit angelus e hoc. Sed. nego est. In qd
 requiritur ad hunc p'ced' car. ant. finitus est adequari
 e em excedi ab alio finito scilicet a bonitate satisfactoris
 si sint eiusdem ordinis con. si unus sit altioris
 ordinis uti e peccatum in genere mali quod altum, uti e
 satisfactorio boni in genere boni nego ant. At dir. con.
 qd e peccati malitia finita e et similes e equalis
 ordinis cum satisfactorio pura creatura, potuit hoc
 illi e equalis con. si malitia finita quid e e qd
 in altioris ordinis in genere mali quam satisfactorio
 genere boni, cum peccatum quod sit finitus simpliciter
 in genere mali et offense divine, quilibet excedi aut
 adequari pot ab alio finito eiusdem ordinis,
 scilicet ab alio peccato n' in p'erea adequari
 em excedi pot ab actu bono pure creatura,

Quia atq; qualiscunq; bonus creature pure e ordinis
e ordinis inferioris in genere boni, quam peccatum
in genere mali, uti patet ex p[ro]p[ri]e de l[ib]er[ati]o[n]is. si om
atq; naales in rade meriti, in rade meriti, unum p[er]
naales hois iusti adquare nequeunt.

89

U[er]o ino peccatu e altioris ordinis in genere mali, quia
satisfactio pura creature in genere boni, quia persona
offensa e dignior quam p[er]sona offendens, et satisfactio[n]em
h[ab]et r[ati]o nulla e, nam sic sequeret[ur] in offensa a seruo
p[ri]ncipi facta e ordinis superioris, adeoq; seruo
neq[ue] p[ro] hoc r[ati]o satisfacere, q[uo]d clare p[ro]bat[ur] d[icitu]r q[uo]d
Et d[icitu]r d[icitu]r. Ino peccatu e altioris ordinis, quia p[er]sona
e dignior iuste, atq; adeo h[ab]et excessu dignitatis n[on] com
parabile p[er] aliquid vere finit[um] con: quia e dignior
quomodo atq; nego: ad p[ro]p[ri]e nego, sequela n[on] d[icitu]r sequeret
hoc nisi inaequalitas, illa p[ro]p[ri]e, qua d[icitu]r inter p[ri]ncipes
A vilem seruo e[st] finit[um], ac propterea compensabilis
per p[ro]p[ri]a p[er]sonis, satisfactorii con. secus nego. Excessu
Regia q[ue]stionis supra seruo e[st] solum finit[um] e[st]
adventualis, p[ro]p[ri]e atq; obsequia serui utilitatis, p[ro]p[ri]a
et nul[lo] h[ab]it[us] cao moralis grave offensa adquare
e om[ne] e[st] e[st] e[st], ut si seruo, semel aut sepius obiectu
compositu sui, q[uo]d r[ati]o, e[st] p[ro]p[ri]e seruo, at excessu
divina p[ro]p[ri]e, supra q[uo]d h[ab]it[us] creatu[re] p[ro]p[ri]e
Simpliciter iuste et obsequia creatura,

85

Et obsequia creata deo comparata per vitia manent,
atq; de crescant et in titulis et quibz offensa gravitas
auget.

Viget et in id qd e inferioris ordinis et aliq; o ad equare
et cedere aliquid superioris ordinis, qd n' ob parte unequalitae
ordinis inter peccata et satisfactione pure creata, potuit
illud ad equare et cedere. ant: qd uno aurat e altioris ordinis
ac potuit qual arguit, et in istud multiplicatu, in aspiende
moralis potuit aliq; ad equare et cedere. Sed actus charitatis
e ordinis superioris, quam actus virtutum moralium et in
actibz habet virtutes in hoc furo multiplicati. Illud
em plus mereri possunt, quam actus remissibz charitatis. Et primo
dicitur actus e ordinis inferioris in gide rade physica et aliq;
aliud in eade gide rade physica superioris ad equare et cedere
in aspiende moralis. Sed qd e ordinis inferioris in aspiende
moralis et aliq; aliud in eade aspiende moralis superioris ad equare
et cedere itidem in aspiende moralis. actus autem unus pura
creata em in aspiende moralis e inferioris ordinis in rade
satisfactionis, quam peccata in rade offensa. hinc potest
responsio ad pythagoras ad hanc arguitur solum in gide rade
physica n' autem in aspiende moralis e ordinis inferioris
qua dicitur. ad ead actus charitatis in virtute messendi
augustus grae et vite aeterna, n' e superioris ordinis
et eiusdem cum actibz superna libz aliam virtutem
moralium. rade n' e maius, si in hac rade actus charitatis
possit aliq; o cedi. solum enim e altioris ordinis et
motivi et in virtute disponendi ad graa et q; sermone
ad deum. Sed et rade transcat. ant: negolon. tunc enim
q; aliq; o sic, qd e inferioris ordinis, ad equare possit

aliud ordinis superioris, certum est quod ad id non potest fieri
 per et in omnibus. si enim peccata venialia non adaequare
 possunt mortalis neque actus vere naturae, vel honesti possunt
 in voluntate merendi praemium supernae adaequare ac de
 supernae neque, sicut hoc. unde dicitur hoc non dum in sequitur
 quod opus pure creatum in ratione factis factis non potest adaequare
 peccatum quod dicitur in ratione offensae divinae, si illud sit ordinis
 superioris quod illud. sed autem, cum in nostris est id quod
 ordinis inferioris non potest adaequare alium ordinis superioris
 quia id, propter quod opus factis factis pure creatum inferioris
 ordinis est quod peccatum, quod dicitur in respectu dignitatis personae
 offensae supra dignitatem personae factis factis, qui respectu
 cum sit in istis hinc nec per praesentiam operis merebitur
 neque alio ea capite potest compensari. Nec dicitur factis factis
 non esse ad attribuenda aequalitas inter personam et personam
 inter obsequium et iniuriam,ideo personae plurimamente non debere aequalis
 esse dignitatis cum persona offensae. contra enim est, quia licet
 factis factis non attribuatur aequalitas inter personam et personam
 in illa supposito, ubi exprimitur moraliter. Contra est quod dignitas
 aequalis offensae, nisi dicta aequalitas de factis suppletur
 potest aliter, qualiter de suppletur potest.

59.

Obijciendo quod volunt unum hoc liberum opus est illud si est operos
 proinde operos, quibus poterat cum iustitia originalis
 mereri prope ad amorem quod potest aliquid proinde est appetitum in
 gratiam deus pro unione hypostatica. simulatque lingua
 alium opus, proinde quod agere factis factis. Et nego con-
 ob nostras rationes. Quia: ad amorem potest potest potest
 proinde de solum proinde mereri gratiam deus et iustitia originalis

97

60.

Requiritur plures satis factioes aequales sive una
 sufficit pro omnibus abunde.
 Sed isto ad satisfactionem dignam sufficit, si caso res restituat
 the. qui ipsi iniuste fuit ablati. De hoc ut facere purg. hodie
 peccat. Si autem si amittendo amore dei et precepto debili
 peccat, postea non cessante procepto actus charitatis diceret.
 Et hoc est in purg. satisfacere dignam pro peccati mille. pro
 hoc est in purg. satisfacere dignam pro originali et pro omnibus peccatis
 a pura creatura satisfacere possit. Sed negat magi. videri iusta
 alias enim si quis coronam per summu[m] et longius Regi a capite
 detrahet, Digne ipsi satisfacere, non tam illi restitueret,
 aut si eum offenderet satis est si deponendo iurem in ipsum, gratia
 satisfacere postmodum caput aperiendo, si utriusq[ue] casus. Sed
 dicitur: ad satisfactionem dignam pro sola re ablatam pro damno
 re si ita loqui volumus, pro iniuria illi mali sufficit, si
 caso restituat illi. qui ipsi fuit ablati. Con. ad satisfac.
 Cuius in pro iniuria et quidem personali. si qua intercedit
 sufficit, si restituat illi, qui fuit ablati nego. dicitur: aliter
 magi. sufficit, si caso restituat ablatum restitutione ego
 bona, estimabili ac honorifica ipsi caso quam mala
 et in suo genere estimabilis ac iniuriosa erat caso ablati. Con.
 si restituat quomodo cumq[ue] nego, in quovis peccato mille. videri
 duplex iniuria est. una quasi realis, qua debetur et honoris
 amor honor. obedientia subtrahit, atq[ue] hoc damnum per aequalis
 bonitatis actus compensat. Altera personalis, qua peius
 inhonorat et gemitus, et pro hac creatura aequalem reddere cogit.
 Sed dicitur si cui peccatum in caso offense et quando inflat
 non quid ex dignitate inflat persona dicitur, ita in actus
 charitatis dei et inflat aliquam. Sed quid ex dignitate inflat

61.

§ 5

Oculi amati: qd per tale actu p seo satis fieri qdigne n
 illu pro iniuria reali de em personali. qd sicut velle potponit
 qd alium creare, sic actus charitatis deus prodest vobis bonis, ut qd
 tam bonu in suo genere satis facit, quam peccata in genere offensa:
 qd. Et transat. ant. nego con: licet enim qd peccatum et amor p obit
 dignitas persona offensa et amata habeat aliqua inflat, sed quid
 in adhuc alio de capite peccatum in vade offensa maiore ac
 superioris ordinis, quam amor dei in vade satis factionis, qd
 de vobis persona offendenti et satis facienti, qd vobis
 magis offensa gravitate, illu minus valore satis factionis, imo
 em de dignitate persona offensa plus gravitate referunt in offensa
 quam spiritualis referunt in amore et dignitate oculi amati,
 amor qm in illu e inflat. Sed quid, in qd e accepto quid ad bonu
 in illu, peccata vero in qd e neqz a bono inflat: e autem longe
 deter, salubri recedere a bono inflat, quam laudabile est succedere ad illu,
 licet deterlabri magis e naves ad inflat qd tenere ac in honorare
 quam sit laudabile ille honorare: qd n obstante, qd in amor dei dici
 possit labore inflat aliqua sed quid, n in e equalis peccato
 mortali. ad qfirm: nego ant. quo ad adu membru: nam pmonu
 ad infimo honorari et optima pferri vilissimis parum e maximu
 vero in tolerabile e pmonu ad infimo qd tani et optimu vilissimis
 possit haberi, multoqz plus hoc duplicet quod illu, maioreqz hoc
 indignos mereri ac poena, quam illu benevolentia ac remunerat
 et pcedit Regem uti principis pponens graviter offendit, nam vobis
 per hoc qdigne satisfacit qd in pfecta vobis principis anteponat
 Oculi Sto qui pceptat satis factione debita, pceptat qdigne, qd qui
 facit qd sit, pceptat satis factione debita, cum ad impossibile nemo teneat
 et tunc tunc plus vobis exigere nequeat, a satisfactione populi,
 qd tunc se debet. qd modo creata iura faciat qd sit, qdigne satis facit,
 qd hoc et ingratu nre impetu in illu, imo obligat ad satisfacendu deo
 pro peccatis. qd hoc et se populi. Regis. Sic. Nam qui pceptat
 satis factione tam in actu ipso quam in actu deo ab illo, pceptat qdigne
 con: qui illu pceptat ab illo in deo, cogit hinc et sic plus nequeat reddere

62

Quo modo in peccato veniali, ad id nego con nam 99
Dignitas persona merentis valore operis meritorii prohibetur
per se ipsa in genere ea dicitur hanc moralis, atque ita
de tota communitate operis meritorii gloriæ, seu ut habeat hanc
meritoriam, et hanc dignitatem persona offensa in genere
intelligitur ac in genere ea dicitur hanc moralis, atque ita
et hanc dignitatem persona offensa in genere intelligitur
respectu personarum idcirco in se tota communitate
de solo pro ut in cognoscit offendenti.

66.

Si debet in dignitate persona offensa pro ut illi in se ipsa
hanc in cognoscit offendenti e pars parte partialiter habere
prohibetur peccatis in genere offensa: quod in genere hanc
et offensa in parte infra. Ant. Joh. si quis personam aliquam
offendit partem maiorem illa est dignitas, quæ respectu hanc
quis plebem percuteret partem et primæ, offendens de
hanc in genere tanta indignatione persona offensa et occasione
hanc parte hanc ac parte quæ mereret, si persona offensa
respectu hanc dignitatem, quæ in hanc appetens et
offendens: quod offensa parte accepta ut tanta parte partialiter
per se ipsa offensa: dignitas hanc et pro ut hanc in genere
hanc dignitatem per se ipsa hanc et hanc offensa in parte
infra. Quo modo in peccato veniali.
Ad id nego ant. si offendens in genere non offendens hanc
indignari in hanc, nec in hanc ob hanc hanc hanc
parte exigant, eorum in hanc hanc hanc attendant, sed ad
damna respectu hanc, hanc in hanc hanc hanc hanc
in hanc hanc hanc, in hanc hanc, quod hanc offendens
de hanc in hanc hanc indignatione persona offensa et occasione
hanc parte hanc hanc ac parte, quæ in hanc apprehenderat
offendens. quod hanc hanc hanc hanc hanc, qui pro ut
re hanc attendit hanc cuius offensa in affectu hanc
et in offensa in affectu

hanc offensam gravitatem desumit qua revera
 est in se pro ut apprehenditur per praevidi cognoscit
 et sic transcat. ant. nego con. dignitas est quod inflat dignitas
 persona merentis in actu actione meritoria quatale
 partialis quod inflat mediante unione physica inter personam
 operante et actione intercedente. quae unio est ab ipse
 simpliciter sit finita. in n. per se magis et minus, utiqz
 dignitas persona operantis seipsa communicat actioni meritoria
 et sic quod sit ei communicari hae sunt in se. ita utrum
 tale opus Christi in se valeat n. potest de naturali operante
 aucto Christi atqz si crescere. hanc opera sit in se
 valeat aequaliter eandem per dignitas persona operantis
 at vero dignitas persona peccata peccatum in se offendit
 et libit solus mediante sua cognoscit. quae est peccata qua
 cognos n. est finita est in se. et sic per se magis et minus
 ita ut per se sit clarior et distinctior. ad qz per
 nulla cognos dignitas inflat persona offendit a peccati
 peccaminosa communicat hanc quod sit communicari. atqz pro
 licet et tota. p. in totaliter acc. sume illi offensam
 se communicat. Ad qz mente Christi hoc ipse. qz inflat in
 ratione meriti per inflat dignitas ubi involvat aliquid inflat
 placens deo. deoqz mirum est. h. et qz mente inflat placet
 deo. et meriti proxiu maius et minus in inflat. peccatum vero
 d. ato em qz in ratione offendit quod libit em in inflat per dignitas persona
 offensam. in per hoc n. dum intelligit involvat aliquid inflat
 et inflat deo. deoqz n. dum intelligit peccatum pro dupliciter
 inflat paraqz meriti maiore et maiore in inflat. Negri car
 totum involvat una est inflat et hoc ipse inflat. h. em
 qz licet in data hypothesis offensam sit inflat inflat quod libit
 in ratione est. et in in ratione offensam inflat est inflat

Qua hic e in quass. hoc e inflae provocata infla difficulta
et indignaoe conuina, ac si dicitur Deo ius ad exigenda poena
maiore a narore in infla.

Obst. peccatu male meret poena infla. qd et ipu e infla
et durat. meret poena infla. qm qm, seu poena seu in oblatione
ac durat infla. Con. infla simplter ac em seu in oblatione infla
nego quia ante n meret poena simplter infla. hinc nego obliqu
peccatu ee simplter infla. pvero em acty nostri boni, infla
seu qm, in qm merent poenam quo ad durat infla.

Uget. mo peccatu male de se est digna poena em quo ad
intensionem infla. si hoc est pphl. et qd de facto hoc em poena
n puniat. ideo ppois e, quia talis n e pphl. ant. pph. et
S. thoma in 2du qd qd. quass. ma act s ad vdu. ulian. dicitur
qd ac hoc qd qm infla peccat. debet fieri poena infla. n ante qd
ee infla acerbatae, quia in creata qm n qd ee qualitas infla.

Compensat per durat infla. qd @ qd. ant. est digna
poena em quo ad intensionem infla et poena est digna, ut p nulla
intensive infla duraret in aeterna si qm ee infla calidivie
nego. An est simul digna, ut poena illi intensive infla duraret
in aeterna transcat ant. ut peccatu mereret simplter infla
deberet mereri poena, qua maior n est pphl. ad eoz n
du intensive d em intensive infla. qd ante n meret illa, patet
ac hoc ipso loco S. thoma, dicitur animalia dicitur, qd defectu
intensionis compensaret per durat infla, item patet ex eo
quia si ora peccata in rasio offensa eant equalia, cum
mereret poena equalis qm illud, qm glorificavit
et in delictis fuit, illi datus illi loquente et iustu.

Vggeh Male merch paca aternat. p paca aternat
 maior e qua paca temporalis intensiue infla. qd merch
 paca maior paca temporalis intensiue infla. qd merch
 paca tam qd ad intentione qua durat infla. qd paca
 qd homo nego datus si enim paca aterna qd intensiue
 finita maior e paca temporalis intensiue infla. ea eo qd
 Male merch tam maior, si loquitur merch tam intensiue
 qua intensiue infla. cum paca aterna intensiue finita id
 est maior.

Vggeh 3to Male merch paca damnae e simpliter
 infla. qd merch paca simpliter infla. qd si. per paca
 damni privat hoc bono simpliter infla. qd si. paca
 boni simpliter infla e paca simpliter infla qd. paca si.
 ad flatu dicitur. per paca damni privat hoc bono infla
 ut opto potuerit possessione tunc finita con. possessione infla
 infla nego paca damni privat hoc bono infla
 simpliter infla. paca tunc visione intensiue infla. per qua dicitur
 infla e a creati potuerit, qua visio cum flatu finita, sine
 paca damni privat hoc bono infla finita.

92

Vggeh 4to peccatu Male in actu suo merch privato
 visionis ubi et graa sanctifi carnis maronis et maronis
 infla nam qd agra graa e visione merch qm, cum est,
 qd qd agra qd tunc visio infla privat merch. aliquid talis
 privatio graa et visionis maronis et maronis in infla e paca
 maior et maior in infla. qd peccatu merch in actu suo
 paca maior et maronis in infla

Ad cog. igni peccati in ratiō demeriti. i. simpli. infla. sunt
 meriti. Chri. in ratiō meriti. i. i. h. ee. simpli. infla. cog. in actu
 uno meriti. primum majus et minus in infla. h. d. i. illi. primum
 grā. i. visionis majoris et minoris in infla. i. p. a. n. a. r. o. v. e. t.
 in o. i. genere. para. em. d. e. n. t. i. s. n. e. g. o. Meriti. Chri. merenti. in actu. uno
 n. in uno. h. t. u. s. g. e. n. e. r. e. m. a. i. u. s. et. m. a. i. u. s. in. infla. h. i. n. q. u. o. c. u. n. q. u. e. g. e. n. e. r. e.
 p. r. a. m. i. i. n. s. u. c. i. p. u. e. n. t. e. m. a. i. u. s. et. m. a. i. u. s.

si quis quodcumque para damni tum em fecerit pro unio ophali
 intentat post mille et mille annos agat deit vera dicere. iam
 hōō i. falsis papus. q. o. tale peccata. n. a. r. c. h. p. a. r. a. i. n. q. u. o. c. u. n. q. u. e. g. e. n. e. r. e.
 m. a. i. u. s. et. m. a. i. u. s. in. infla. h. d. i. s. i. a. n. t. n. q. u. a. d. e. i. t. v. e. r. u. m. d. i. c. e. r. e.
 i. a. m. h. o. o. f. a. l. s. i. s. e. p. a. p. u. s. e. l. e. a. t. i. v. e. s. u. f. a. l. s. i. d. i. n. i. p. a. p. u. s. C. o. n. i. i. n. t. e. n. s. i. v. e.
 n. e. g. o. a. n. t. C. u. m. e. i. n. t. e. n. s. i. v. e. p. a. r. a. d. p. o. n. c. a. l. i. n. i. n. f. l. a. t. u. s. e. f. i. g. n. a. b. i. l. i. s. e. t.
 d. e. o. p. a. r. a. l. u. a. i. n. t. e. n. s. a. u. t. a. l. i. a. m. a. i. u. s. i. n. t. e. n. s. a. n. i. p. o. p. e. l. i. n. t. e.
 i. n. t. e. n. s. i. v. e. i. n. a. t. e. r. n. u.

ep3

47

Utrum q. d. o. v. i. s. m. a. l. u. e. i. m. a. i. u. s. m. a. l. u. q. u. a. c. u. n. q. u. e. p. a. r. a. i. n. t. e. n. s. i. v. e.
 p. a. u. l. a. e. a. t. e. r. n. a. i. o. q. u. a. e. v. i. s. p. a. r. a. i. n. t. e. n. s. a. p. a. u. l. a. e. a. t. e. r. n. a.
 i. n. t. e. p. l. i. n. f. l. i. g. i. h. i. n. o. r. o. t. o. n. g. o. e. m. p. e. c. c. a. t. u. s. v. a. r. i. a. l. e. m. a. l. u. e. m. a. i. u. s.
 o. i. p. a. r. a. h. e. n. e. g. o. C. o. p. h. a. s. e. q. u. i. a. p. e. n. t. p. r. a. m. i. u. m. d. e. i. m. a. i. u. s. b. o. n. u.
 q. u. a. m. e. r. i. t. u. s. a. l. t. e. r. i. n. b. e. r. e. h. o. c. o. r. d. i. n. a. t. u. s. i. n. q. u. a. m. e. d. i. a. t.
 i. d. e. u. o. b. t. i. n. e. n. d. u. s. s. u. f. i. n. e. s. i. p. a. r. a. d. e. i. m. o. d. u. s. m. a. l. u. q. u. a. l. u. l. p. a.
 a. l. i. o. s. p. a. r. a. m. a. l. u. e. s. p. u. n. c. t. e. n. t. u. s. i. n. m. e. d. i. a. t. a. l. u. l. p. a. e. v. i. t. a. n. d. a. e. t.
 p. r. o. i. n. m. a. l. u. p. a. r. a. n. i. d. e. m. a. l. o. l. u. l. p. a. c. o. n. s. u. r. a. r. i. q. u. o. s. t. i. o. n. e.
 a. r. i. t. m. e. t. r. i. c. a. i. t. a. u. t. p. a. r. a. p. l. u. s. m. a. l. u. q. u. a. l. u. l. p. a. s. p. e. c. u. l. i. a.
 i. t. a. u. t. s. i. c. u. t. u. n. a. l. u. l. p. a. m. a. i. o. r. e. a. l. t. e. r. a. s. e. e. m. p. a. r. a. l. u. l. p. a.
 m. a. i. o. r. i. s. m. a. i. o. r. e. s. t. q. u. a. d. p. a. r. a. l. u. l. p. a. m. a. i. o. r. i. s. q. u. a. m. v. i. s.
 u. t. r. a. q. u. e. m. i. n. o. r. e. s. t. q. u. a. l. u. l. p. a. u. n. d. e. d. e. e. o. g. d. p. e. c. c. a. t. u. s. a. t. t. u. e. m. a. i. u. s.
 m. a. l. u. s. p. l. u. s. q. u. a. m. p. e. c. c. a. t. u. s. q. u. a. c. u. n. q. u. e. e. m. i. n. t. e. n. s. i. v. e. p. a. u. l. a. e. a. t. e. r. n. a.
 n. i. p. e. q. u. i. b. u. s. q. u. a. p. a. r. a. q. u. a. c. u. n. q. u. e. C. u. i. v. i. s. p. e. c. c. a. t. o. i. n. t. e. p. o. p. u. l. u.
 i. n. f. l. i. g. i.

Obi q^o peccatum male privat Deum bono infla, q^o
 e infla malitia. ant q^o privat Deum bono ultimo finis
 hoc e bono infla, q^o e. R. nego ant. ad p^obaos dis. Neg.
 privat Deum bono infla ultimo finis, hoc e bonitate infla
 Cum Deo identificata bono. Cuius meret^o p^oponi om^oq^o
 alius bonis et liberi pro fine ultimo omnium nostrorum
 * actum nego privat Deum bono infla ultimo finis
 hoc e amore. Cuiusq^o, quo Deum p^osequi debent^o et p^oponere
 om^oq^o alius bonis ac ea p^ofigere seu fine ultimo
 omnium nostrorum actum. Cor.

46 Sic ill. peccator affective saltem in Deo tollit p^ofectiones
 inflas ac inflas omniscientia, et o^optima iustitia in q^o
 saltem interpretative velle Deum peccata sua ignorare
 et p^oquire n^o posse, et n^o velle. q^o tem quis Deum ita o^oferre
 ut ut velit. Qu. q^o in se e destruere. q^o q^o vis et saltem
 tale peccatum o^oni simpliciter e infla quo ad malitia
 q^o non. si quis actu Deo auferret p^ofectiones iustitia ac
 infla talis actus esset malitia infla. q^o em sola voluntas
 Deo facienda, malitia enim ab affectu n^o ab effectu
 deducit. R. vero trans. ant. nego cor. ad p^obaos. R. nego ant.
 quia em talis actus limitaret ad imperfectione cognos.
 qua operans apprehenderet p^ofectione iustitia, o^obt. q^o
 destruere. R. vero trans. ant. nego cor. quia te solo actus
 anteq^o se solo acceptus quo ad Deum e e^oq^o meritoris
 et de meritoris ac si coniungeret^o simul cum ceteris,
 q^o Deo potens et proportionatus e ad res causandas nam

nam si solus generet illa in sua virtute, alias enim si quis amaret se Deum, ut vellet ipsi dare totum esse divinum in hac voluntas tam est bona, quam bona est actus, quo quis re ipsa Deo conferret esse divinum; quod utique saltem potest voluntas auferendi Deo perfectionem aliquam non potest causare talem effectum, ut nota impossibile, quod quilibet talis effectus non est tam malus, quam si ipse effectus sequeretur.

Obij. si peccatum mortale est magis malum, quam iniqua venialia, quia est simpliciter iniquum. R. x. veritas in peccato veniali, quod est magis malum, quam iniqua physica. Haec nego. Con. nam et eo quod aliquid sit magis malum, et bonum in alio non sequitur determinate, quod sit iniquum simpliciter, sed tunc disiunctive, quod non sit simpliciter iniquum et saltem superioris ordinis.

Obij. si peccatum mortale est iniquum ineligibilitate, quia non potest eligi propter ullum bonum acquirendum, quod est simpliciter iniquum. R. nego. Con. licet ponatur peccatum esse malitia tunc finita, tamen eligi potest nequaquam et eo, quod sit generari in divina voluntate, quae est regulatio potentiae voluntatis, et prohibetur pro se crepida.

Obij. ultimo contra placet de gelu: distantia tantum quod bruti a Deo tamen perfectione est simpliciter iniqua et tamen maior est distantia bruti a Deo, quam distantia hominis a Deo, quod potest in aliquo genere est simpliciter iniquum, quia in nullo genere potest dari magis. R. dis. ant. utique haec distantia est simpliciter et pro Deo. Con. enim et pro hominis et bruti nego ant. quo ad hoc quod est bruti et dicitur alterum, et tamen adhuc maior est distantia bruti

qua hois maior nre ex pte brutica Con: ce pte em
 Dei nego. Quam infra distare ab hōe et bruto. Sed
 pfectione nihil ē aliud que illa hōe pfectione
 simplici infra, hōe vero ac brutus habere. Hūc
 finita, at vero Deū magis distare a bruto qua
 ab hōe ē ne nra pfectionis finita, qua in bruto
 ē, minore ē, qua pte mensura pfectionis, qua in
 hōe ē, unde patet, qd magis et magis n cadat supra id qd
 ē in his qd tantis simpliciter infra, scilicet supra
 infra pfectione Dei, et hūc supra id qd ē in his
 finita, nre supra mensura pfectionis, qua ē in
 hōe, et qua ē in bruto, quod una ē maior altera,
 art. 19

An Incarnatio fuerit necessaria
 ad satisfaciendum condigne
 pro peccato em veniali.

80 Dicendum qd obligatio Incarnatio quod infirmitas
 ad satisfaciendum condigne pro peccato em veniali
 ita post lectus multi recentiores, qd a hōe
 conuenit. Quod ē quia pura creatura quantum
 graa ornata obligat neqz pro veniali p condigne
 satisfacere; hōi Deū pro illo quo qd hōi voluit
 pigne satisfacere, infirmitas em ad hunc finem erat
 Incarnatio. Con: patet, art. 19 eod. Sargmto

Aut. qd eode arguto quo usi sumus pro peccato mli. aperi
 nona per peccatum veniale offensam e inflto digna, adeoq
 inter para. creatas d. deuz. dat. inflta magqualit. seu infltu
 celestiq. magqualitatis, qu. hoc ipso qd sit infltu per ullu. opus
 pura. creata, ut pote finit. hui. habitum praestantia, et per aliquo
 aliud sit compensari: qd nulla satisfactio pura creata sit aequalis
 offensae adeoq. digna: et ideo satisfactio pura creata n. sit
 et equalis offensae gravi, adeoq. digna, quia una crescit
 offensae. ante decrescit valor satisfactiois et dignitatis n. pe
 rsona offensae, et utilitatis pro ome. satisfactiois item quia
 satisfactio n. e equalis dignitatis cum offensa, et hanc
 unequalitatem per praestantia operis n. sit compensare: atq. in tota
 hac rati. plac. qd em. satisfactio pura creata n. possit ee equalis
 pro offensa levi, adeoq. digna: qd.

Et

Postremo sicut veniale n. e offensa dei pura tunc transgressio
 divina legit. qd nulla e poenitentia cum mli.: adeoq. nulla
 q. d. ius q. d. tunc patet, quia sola offensa desumit gravitatem
 qua a dignitate persona offensae, pura autem transgressio
 legit. desumit gravitatem qua a solo fine legit. poenit.
 a bono intentio per legem qd bonum oper e finit. aut. sit
 offensa dei simpliciter. e. qua deo dat. ius auferendi. et
 tollendi minuenti. amittit. qd poenit. veniale deo n. datur
 et auferendi. et minuenti. amittit. cum nullus auferat
 gradum grae sanctae. Cantus. ad. qd. hui. deb. ius ad puniendum
 poenitentia. In. con. et. p. enim. hui. poenit. veniale
 n. ee poenit. e. t. offensa dei, p. per hanc. intelligat.
 et. hui. qd. deo. dat. ius. tollendi. et. minuenti. amittit.

Est in summo peccatu seu transgressio legis divinae facta
 in aspectu legislatoris per legem suam de ipsa honore
 et gloria intendenti alio obligantis in rei juris perpetuam
 adeoque aliquam salute illius et tempore et iniuria legis
 quo posito magis tota iustitia hostis peccatis nam peccati
 offensam crescit et dignitas personae offensa Multae
 offendenti, ita enim peccatum seu transgressio legis cum quocumque
 de iniuria aliqua legislatoris committitur crescit et dignitatis
 legislatoris, et sunt valor satisfactoris pro offensa
 decrescit et dignitatis personae offensa Multae satisfactoribus
 ita enim valor satisfactoris pro legis transgressione
 gignitur cum quocumque de iniuria legis deest
 et dignitatis legislatoris et Multae personae. hinc et placet
 dicitur. Chap. legis legis de summo genere, a solo fine legis, nisi
 quoniam est cum aliquo. ita salute et tempore et iniuria
 legislatoris per legem in subditis. Conus id sunt peccata
 honore intendenti trans: seu nego. a. h. e. a. a. a. non
 licet tam per peccatum veniale hoc in isto genere facti
 dicuntur a se per amicitiam sua nec auferat nec miratur, in
 quia est transgressio legis divina et quocumque aliquis ac levis
 iniuria offendi, certum est, quod eide salute leviter duplicem
 et ab idem tam hoc est leviter indignum, ac ab eode
 videri debet et exponat et punit: per officia ante summo
 tale intelligitur actio et omnia, quibus quibus aliter dat
 in exigendi, scilicet a versione seu indignatione
 aliter ab eode exigendi si facit et punit.

Cordis a script: qua Jacobus in peccato veniale offensas
 vocat, in nullis offendit, nisi in eo modo, quo in
 inter amicos intercedere dicuntur, simpliciter offensa, sunt tales, quod
 ipsi in adversariis quoties se de nominis in peccatis in confessione
 accusant, dicere solent, dolere se quod deus offenderint, tum dicitur
 et eo, quia quod filius est patri inordinatus, et auctoritate illius in
 re leviter transgressus offendit, alio, licet nec habeat tota
 nec plebs illius in eo amittat, quod licet hoc est veniale nec amicitias
 ordinat, adeoque nec habeat seu gloria celestis nec plebs illius
 aliqua amittat, in eo plebs offensas Dei.

82

Si quis qui peccat solum veniale actu et habitus paratus, et
 illud solum peccare, cuius amore peccat, si peccat in subiecto
 peccato graviter obligante, si tunc in peccato creatura aliqua
 Deo, et de peccato Deo peccat in creatura, quod peccat in peccato
 si vero in peccato in peccato, quod si peccat in peccato in peccato
 graviter, et leviter negotio, quod si peccat veniale requirit
 sed leviter et simpliciter velis appellare, fallit in leviter, in honore
 leviter in iuria personalis, et indigna quod a tractatione divina
 tractationis, adeoque simpliciter offensas Dei.

83

Et hoc in isto veniale peccati, vi gratiae sanctificantis
 qua est, debet et in peccato veniale ab eo, quod in eo in peccato
 debet illi remissio veniale peccati, si in eo in peccato
 aeterna sequi, quod in peccato in peccato, quod in peccato
 remissio peccati veniale, si pro hoc in peccato in peccato
 quantum enim aliquis in peccato in peccato, tandem
 et ista remissio in remissio Dei offensas, quod

peccati quod per quodammodo ab hinc remissionem
 remissio venialis offerre. dat em habere plenaria caritatis
 placiditate quodammodo amicitie qualis
 em cum deo per gratiam inhi, caritatis ut amicus amicus
 offerre, moraliter in eis tabiles facile remittat. Et quod
 quodammodo placiditate, que non est in ista offerre. Et em
 caritatis, ut deum placiditate se suam placiditate, de morte, et
 non modo placiditate, ad eum quodammodo placiditate. Et em
 nego placiditate. Et em quodammodo placiditate, quod em
 offerre, tam in ista remissionem illi offerre, nisi hinc
 remissio em em alimur ac presciscendo em in quodammodo
 deinde est de peccatis. Consequenter nego, licet hoc in quodammodo
 pro peccato veniali quodammodo placiditate, in deum habet se
 quodammodo hoc illi remittat, quod quodammodo aliqua de illi placiditate
 placiditate placiditate, tam hoc ipso, quod deum hoc cum gratia
 placiditate deinde in ad vitam aeternam, deinde em in
 in placiditate placiditate ipsi illi peccato veniale remittat
 licet placiditate deinde in placiditate, in placiditate, imo
 si em sine ulla placiditate deinde in hoc vita, de deum
 illi peccata venialia remittat in hinc in quodammodo ad vitam
 aeternam rase gratia placiditate, ac em placiditate, de em
 in deum hoc in hinc cum peccatis venialibus de em hinc
 in hinc placiditate remittat, illa beneat in placiditate
 quodammodo quodammodo in altera vita, quia per hoc placiditate
 placiditate rase gratia in hinc culpa. ad Consequenter in hinc
 in hinc quodammodo magis ab hinc de peccatis

Comprobat peccati venialis quod per quod igna satisfactione posito
 quod hoc est possibile, si non est peccati negotium ad rationem. Quod
 nego plerumque quia ex eo quod hoc in mundo amicitia habet
 in ut dicitur per peccatum veniale non est implacabilis, nisi sequitur
 quod satisfactione deest in quibusdam. Et hoc sequitur quod non est igna.
 Et hoc tale praesertim non est, cum se dicat quod hoc satisfactione
 mere quod.

Dices actus charitatis quodigne meretur obla eterna, venialis 87
 ante peccatum sive poena temporale. quod actus charitatis
 non illud adaequat peccatum veniale sed omni superat. Et sic con:
 actus charitatis in ratione meriti est aequalis et maior peccato veniale
 in ratione demeriti quod merito con: tam in ratione satisfactionis est
 aequalis et maior illo in ratione offensionis quod merito nego. valor
 meriti non depremitur sed solus exigit et dignatur poena pro
 meritis, ad valor satisfactionis depremitur et solatur poena
 cui satisficit.

Et ultimo si hoc est satisficit pro peccato veniale quod est 88
 pro quodigne placere. Et sic con: si satisficit, hoc est pro obla
 obla poeni, quod satisficit est ad tollendum reatum culpa nego, si illud
 poeni, quod satisficit est ad tollendum reatum poena con: si hoc liberat
 poena temporale veniali debita? cepit reatum poena sive debita
 et peccato quod actus ad subvertenda poena. at si hoc igna debita
 reatum culpa proe dignitas, quod ea peccato hoc est ad subvertenda
 indignatione divina. Quod autem istud est suppositione, quod reatum
 poena non est nisi in reatum pro culpa, prout in reatum de
 peccatis satis contra defenditur.